

Euroopan unionin virallinen lehti

C 72



Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

54. vuosikerta

5. maaliskuuta 2011

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2011/C 72/01

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* EUVL C 63, 26.2.2011

1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2011/C 72/02

Asia C-266/10 P: Valitus, jonka Sistemul electronic de arhivare, criptare și indexare digitalizată Srl (Seacid) on tehnyt 27.5.2010 unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-530/09, Sistemul electronic de arhivare, criptare și indexare digitalizată Srl (Seacid) v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto, 16.3.2010 antamasta määräyksestä

2

2011/C 72/03

Asia C-544/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 23.11.2010 — Deutsches Weintor eG v. Land Rheinland-Pfalz

2

FI

Hinta:
3 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

2011/C 72/04	Asia C-560/10 P: Valitus, jonka Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE on tehnyt 26.11.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-300/07, Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE v. Euroopan komissio, 9.9.2010 antamasta tuomiosta	3
2011/C 72/05	Asia C-561/10 P: Valitus, jonka Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Plirofrikis kai Tilematikis AE on tehnyt 26.11.2010 unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-387/08, Evro v. Euroopan komissio, 9.9.2010 antamasta tuomiosta	3
2011/C 72/06	Asia C-564/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 2.12.2010 — Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung v. Pfeifer & Langen Kommanditgesellschaft	4
2011/C 72/07	Asia C-572/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal administratif de Saint-Denis de la Réunion (Ranska) on esittänyt 8.12.2010 — Clément Amedee v. Garde des sceaux, Ministre de la justice et des libertés ja Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État	4
2011/C 72/08	Asia C-574/10: Kanne 9.12.2010 — Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta	5
2011/C 72/09	Asia C-575/10: Kanne 9.12.2010 — Euroopan komissio v. Unkarin tasavalta	6
2011/C 72/10	Asia C-577/10: Kanne 10.12.2010 — Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta	7
2011/C 72/11	Asia C-578/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 6.12.2010 — Staatssecretaris van Financiën v. L.A.C. van Putten	7
2011/C 72/12	Asia C-579/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 8.12.2010 — Staatssecretaris van Financiën v. P. Mook	8
2011/C 72/13	Asia C-580/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 9.12.2010 — Staatssecretaris van Financiën v. G. Frank	8
2011/C 72/14	Asia C-581/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Köln (Saksa) on esittänyt 13.12.2010 — Emeka Nelson, Bill Chinazo Nelson ja Brian Cheimezie Nelson v. Deutsche Lufthansa AG	8
2011/C 72/15	Asia C-584/10 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 13.12.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-85/09, Yassin Abdullah Kadi v. Euroopan komissio, 30.9.2010 antamasta tuomiosta	9
2011/C 72/16	Asia C-593/10 P: Valitus, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt 16.12.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-85/09, Yassin Abdullah Kadi v. Euroopan komissio, 30.9.2010 antamasta tuomiosta	9

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2011/C 72/17	Asia C-595/10 P: Valitus, jonka Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta on tehnyt 16.12.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-85/09, Yassin Abdullah Kadi v. Euroopan komissio, 30.9.2010 antamasta tuomiosta	10
2011/C 72/18	Asia C-596/10: Kanne 16.12.2010 — Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta	11
2011/C 72/19	Asia C-599/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakia) on esittänyt 17.12.2010 — SAG ELV Slovensko, a.s., FELA Management AG, ASCOM (Schweiz) AG, Asseco Central Europe, a.s., TESLA STROPKOV, a.s., Autostrade per l'Italia S.p.A., EFKON AG ja STALEXPORT Autostrady S.A. v. Úrad pre verejné obstarávanie	11
2011/C 72/20	Asia C-606/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 22.12.2010 — Association nationale d'assistance aux frontières pour les étrangers (Anafé) v. Ministre de l'intérieur, de l'outre-mer, des collectivités territoriales et de l'immigration	12
2011/C 72/21	Asia C-610/10: Kanne 22.12.2010 — Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta	12
2011/C 72/22	Asia C-614/10: Kanne 22.12.2010 — Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta	13
2011/C 72/23	Asia C-615/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 23.12.2010 — Insinööritoimisto InsTiimi Oy	14
2011/C 72/24	Asia C-617/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Haparanda tingsrätt (Ruotsi) on esittänyt 27.12.2010 — Åklagaren v. Hans Åkerberg Fransson	14
2011/C 72/25	Asia C-619/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Augstākās tiesas Senāts (Latvia) on esittänyt 29.12.2010 — Trade Agency Ltd v. Seramico Investments Ltd	15
2011/C 72/26	Asia C-620/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen (Ruotsi) on esittänyt 27.12.2010 — Migrationsverket v. Nurije Kastrati, Valdrina Kastrati ja Valdrin Kastrati	15
2011/C 72/27	Asia C-621/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad Varna (Bulgaria) on esittänyt 29.12.2010 — ADSITS "Balkan and Sea properties" v. Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto" — Varna	15
2011/C 72/28	Asia C-624/10: Kanne 21.12.2010 — Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta	16
2011/C 72/29	Asia C-628/10 P: Valitus, jonka Alliance One International, Inc. ja Standard Commercial Tobacco Company, Inc. ovat tehneet 29.12.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-24/05, Alliance One International Inc., Standard Commercial Tobacco Co., Inc. ja Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd v. Euroopan komissio, 27.10.2010 antamasta tuomiosta	17

Unionin yleinen tuomioistuin

2011/C 72/30	Asia T-370/10 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 24.1.2011 — Rubinetterie Teorema v. komissio (Väliaikainen oikeussuoja — Kilpailu — Komission päätös, jolla määrätään sakko — Pankkitakaus — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Taloudellinen vahinko — Poikkeuksellisia olosuhteita ei ole — Kiireellisyysedellytys ei täyty) 18	18
2011/C 72/31	Asia T-567/10: Kanne 16.12.2010 — Vivendi v. komissio 18	18
2011/C 72/32	Asia T-568/10: Kanne 16.12.2010 — Vivendi v. komissio 19	19
2011/C 72/33	Asia T-572/10: Kanne 21.12.2010 — komissio v. Commune de Millau 19	19
2011/C 72/34	Asia T-589/10: Kanne 29.12.2010 — Just Music Fernsehbetrieb v. SMHV — France Télécom (Jukebox) 20	20
2011/C 72/35	Asia T-590/10: Kanne 27.12.2010 — Thesing ja Bloomberg Finance v. EKP 20	20
2011/C 72/36	Asia T-595/10: Kanne 17.12.2010 — Alberto Zenato v. SMHV — Camera di Commercio Industria Artigianato et Agricoltura di Verona (RIPASSA) 21	21
2011/C 72/37	Asia T-599/10: Kanne 29.12.2010 — Eurocool Logistik v. SMHV — Lenger (EUROCOOL) 22	22
2011/C 72/38	Asia T-4/11: Kanne 7.1.2011 — Export Development Bank of Iran v. neuvosto 22	22
2011/C 72/39	Asia T-5/11: Kanne 7.1.2011 — Export Development Bank of Iran v. neuvosto 23	23
2011/C 72/40	Asia T-6/11 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 5.1.2011 virkamiestuomioistuimen asiassa F-9/09, Vicente Carbajosa ym. v. komissio, 28.10.2010 antamasta tuomiosta 24	24
2011/C 72/41	Asia T-8/11: Kanne 7.1.2011 — Bank Kargoshaei ym. v. neuvosto 24	24
2011/C 72/42	Asia T-9/11: Kanne 6.1.2011 — Air Canada v. komissio 25	25
2011/C 72/43	Asia T-15/11: Kanne 6.1.2011 — Sina Bank v. neuvosto 26	26
2011/C 72/44	Asia T-16/11: Kanne 14.1.2011 — Alankomaat v. komissio 27	27

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2011/C 72/45	Asia T-22/11: Kanne 19.1.2011 — Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband v. komissio	28
2011/C 72/46	Asia T-26/11: Kanne 18.1.2011 — Fraas v. SMHV (Mustan, beigen, ruskean, tummanpunaisen ja harmaan värinen ruutukuvio)	29
2011/C 72/47	Asia T-27/11: Kanne 21.1.2011 — Rheinischer Sparkassen- und Giroverband v. komissio	29
2011/C 72/48	Asia T-28/11: Kanne 23.1.2011 — Koninklijke Luchtvaart Maatschappij v. komissio	30
2011/C 72/49	Asia T-31/11: Kanne 20.1.2011 — Fraas v. SMHV (Vaaleanpunaisen, violetin, beigen ja tummanharmaan värinen ruutukuvio)	32
2011/C 72/50	Asia T-38/11: Kanne 21.1.2011 — Cathay Pacific Airways v. komissio	32
2011/C 72/51	Asia T-389/09: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 10.1.2011 — Labate v. komissio	33
2011/C 72/52	Asia T-198/10: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 12.1.2011 — Maximuscle/SMHV v. Foreign Supplement Trademark (GAKIC)	33

Virkamiestuumioistuim

2011/C 72/53	Asia F-121/07: Virkamiestuumioistuimen tuomio (toinen jaosto) 20.1.2011 — Strack v. komissio (Henkilöstö — Virkamiehet — Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Unionin yleisen tuomioistuimen toimivalta — Tutkittavaksi ottaminen — Kantajalle vastainen toimi)	34
2011/C 72/54	Asia F-132/07: Virkamiestuumioistuimen tuomio (toinen jaosto) 20.1.2011 — Strack v. komissio (Henkilöstö — Virkamiehet — Henkilöstösääntöjen 17, 17 a ja 19 artikla — Asiakirjojen sisällön ilmaisemista koskeva lupa — Tekstin julkaisemista koskeva lupa — Lupa, joka koskee toteamusten käyttämistä kansallisissa tuomioistuimissa — Tutkittavaksi ottaminen)	34
2011/C 72/55	Asia F-106/10: Kanne 22.10.2010 — Gross ym. v. unionin tuomioistuin	34
2011/C 72/56	Asia F-113/10: Kanne 2.11.2010 — AT v. EACEA	35
2011/C 72/57	Asia F-120/10: Kanne 15.11.2010 — AR v. komissio	35
2011/C 72/58	Asia F-127/10: Kanne 15.12.2010 — Bömcke v. EIP	36

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2011/C 72/59	Asia F-1/11: Kanne 6.1.2011 — Soukup v. komissio	36
2011/C 72/60	Asia F-2/11: Kanne 7.1.2011 — Descamps v. komissio	36

Oikaisuja

2011/C 72/61	Oikaistaan <i>Euroopan unionin virallisessa lehdessä</i> julkaistu tiedonanto asiassa T-507/10 (EUVL C 13, 15.1.2011, s. 28)	38
--------------	--	----



IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

*(2011/C 72/01)***Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä***

EUVL C 63, 26.2.2011

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 55, 19.2.2011

EUVL C 46, 12.2.2011

EUVL C 38, 5.2.2011

EUVL C 30, 29.1.2011

EUVL C 13, 15.1.2011

EUVL C 346, 18.12.2010

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Valitus, jonka Sistemul electronic de arhivare, criptare și indexare digitalizată Srl (Seacid) on tehnyt 27.5.2010 unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-530/09, Sistemul electronic de arhivare, criptare și indexare digitalizată Srl (Seacid) v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto, 16.3.2010 antamasta määräyksestä

(Asia C-266/10 P)

(2011/C 72/02)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Sistemul electronic de arhivare, criptare și indexare digitalizată Srl (Seacid) (edustaja: asianajaja N.O. Curelea)

Muut osapuolet: Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

Unionin tuomioistuin (seitsemäs jaosto) totesi 22.10.2010 antamallaan määräyksellä, ettei valitus täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 23.11.2010 — Deutsches Weintor eG v. Land Rheinland-Pfalz

(Asia C-544/10)

(2011/C 72/03)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Deutsches Weintor eG

Vastaaja: Land Rheinland-Pfalz

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Edellyttääkö elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveysväitteistä 20.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1924/2006, ⁽¹⁾ sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 9.2.2010 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 116/2010, ⁽²⁾ 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä virkkeessä sekä 2 artiklan 2 kohdan 5 alakohdassa tai 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu terveysväite hyödyllistä ravitsemuksellista tai fysiologista vaikutusta, joka kohdistuu kehon tilan pysyvään kohentamiseen, vai riittääkö myös tilapäinen, erityisesti elintarvikkeen nauttimisen ja ruoansulatuksen välisen ajanjakson pituinen vaikutus?

2) Mikäli jo tilapäistä hyödyllistä vaikutusta koskeva väite voi liittyä terveyteen:

Riittääkö siihen oletamaan, että tällainen vaikutus perustellaan aineen puuttumisella tai sen määrän vähentämisellä asetuksen 5 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja johdanto-osan 15 perustelukappaleessa tarkoitetulla tavalla, jos terveysväitteenä on ainoastaan se, että tällaisista elintarvikkeista yleisesti koituva, usein haitalliseksi koettu vaikutus on konkreettisesti tapauksessa vähäinen?

3) Mikäli toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Onko Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, sellaisena kuin se oli 13.12.2007, 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaista, luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan, siinä muodossa kuin se oli 12.12.2007, ⁽³⁾ 15 artiklan 1 kohdan (ammatillinen vapaus) ja 16 artiklan (elinkeinovapaus) kanssa, että viinin tuottajalta tai markkinoijalta kielletään poikkeuksetta tällaisen terveysväitteen mainostaminen, jos tämä väite on paikkansapitävä?

⁽¹⁾ EUVL L 404, s. 9.

⁽²⁾ EUVL L 37, s. 16.

⁽³⁾ EUVL C 303, s. 1.

Valitus, jonka Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE on tehnyt 26.11.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-300/07, Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE v. Euroopan komissio, 9.9.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-560/10 P)

(2011/C 72/04)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Valittaja: Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (edustajat: asianajaja N. Korogiannakis ja asianajaja M. Dermitzakis)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Yleisen tuomioistuimen tuomio on kumottava
- komission päätös (DG ENTR), jolla hylättiin valittajan tekemä tarjous Sinun Eurooppasi -portaalin hallinta ja ylläpito -nimistä hanketta koskevassa avoimessa tarjouskilpailussa ENTR/05/078 — SINUN EUROOPPASI erä 1 (toimintustyö ja käännökset) (EUVL 2006/S 143-153057) ja jolla tarjouskilpailu ratkaistiin toisen tarjouksentekijän hyväksi, on kumottava
- asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta se tarkastelee jäljellä olevia seikkoja molempien erien osalta, mukaan lukien vahingonkorvausvaatimuksen, jota unionin yleinen tuomioistuin ei vielä ole tarkastellut
- komissio on veloitettava korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut sekä muut kulut, alkuperäisen oikeudenkäynnin yhteydessä aiheutuneet kulut mukaan lukien, myös siinä tapauksessa, että kysymyksessä oleva valitus hylätään, sekä kysymyksessä olevan valituksen yhteydessä aiheutuneet vastaavat kulut siinä tapauksessa, että valitus hyväksytään.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen ja tulkitsi väärin varainhoitoasetuksen (¹) 100 artiklan 2 kohtaa ja soveltamissääntöjen 149 artiklaa, kun se katsoi, että komissio jätti perustellusti ilmoittamatta valittajalle, mitkä tarjouskilpailun voittajaan liittyvät ansiot olivat, koska valittajan tarjous ei ylittänyt 70 prosentin kynnystä. Lisäksi valittaja väittää, ettei tuomiota ole perusteltu riittävällä tavalla, koska unionin yleinen tuomioistuin ei tarkastellut perusteellisesti ja erikseen kanneperustetta, joka koski avoimuuden ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista.

(¹) Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25.6.2002 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002 (EUVL L 248, s. 1).

Valitus, jonka Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE on tehnyt 26.11.2010 unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-387/08, Evro v. Euroopan komissio, 9.9.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-561/10 P)

(2011/C 72/05)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Valittaja: Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (edustajat: asianajaja N. Korogiannakis ja asianajaja M. Dermitzakis)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen tuomion
- kumoaa Euroopan unionin julkaisutoimiston päätöksen hylätä valittajan tarjous ja ratkaista kyseinen tarjouskilpailu toisen tarjouksentekijän hyväksi sekä myöntää vahingonkorvausta
- palauttaa asian unionin yleisen tuomioistuimeen, jotta tämä käsittelee asian niiden kumpaakin sopimusosaa koskevien kysymysten osalta, joita se ei vielä ole ratkaissut
- velvoittaa Euroopan unionin julkaisutoimiston maksamaan valittajan oikeudenkäyntikulut mukaan lukien ensimmäisessä oikeusasteessa käydyistä menettelyistä aiheutuneet kulut siinäkin tapauksessa, että nyt esillä oleva valitus hylätään, sekä nyt esillä olevasta valituksesta aiheutuvat kulut siinä tapauksessa, että valitus hyväksytään.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että valituksenlaista unionin yleisen tuomioistuimen tuomiota rasittaa oikeudellinen virhe, sillä tuomioistuin tulkitsi virheellisesti varainhoitoasetuksen (¹) 100 artiklan 2 kohtaa ja täytäntöönpanosääntöjen 149 artiklaa, kun se hyväksyi sen, että koska valittajan hintatarjous jäi alle 70 prosentin raja-arvon, komissiolla oli oikeus olla ilmoittamatta valittajalle tarjouskilpailun voittanutta tarjouksentekijää koskevia tietoja. Lisäksi valittaja väittää, että kyseisen tuomion perustelut ovat riittämättömät ja että yleinen tuomioistuin ei tutkinut perusteellisesti ja erikseen sitä kanneperustetta, joka koski avoimuusperiaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista.

Valittaja katsoo lisäksi, että unionin yleinen tuomioistuin laiminlöi perusteluvelvollisuutensa, koska vaikka se myönsi, että lukuisten toissijaisten arviointiperusteiden osalta valituksenalaisessa päätöksessä esitetyt toteamukset ovat epätasällisia ja yleisluontoisia eikä niillä selitetä valittajan tarjoukselle annettuja arviointipisteitä, ja että valituksenalaisen päätöksen perustelut eivät tiettyjen toissijaisten arviointiperusteiden osalta olleet asianmukaisia, kyseinen tuomioistuin kuitenkin katsoi, että "perustelut ovat lukuisten muiden arviointiperusteiden ja toissijaisten arviointiperusteiden osalta asianmukaisia". Lopuksi valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin tulkitsee virheellisesti perusteluvelvollisuutta, kun se katsoi, että perusteluvelvollisuus oli usean arviointikomitean esittämän toteamuksen osalta täyttynyt, ja kun se ei tutkinut perinpohjaisesti eikä perustellut erikseen ja riittävällä tavalla niitä valittajan esittämiä väitteitä, jotka koskevat avoimuusperiaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25.6.2002 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002 (EYVL L 248, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 2.12.2010 — Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung v. Pfeifer & Langen Kommanditgesellschaft

(Asia C-564/10)

(2011/C 72/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Vastaaja: Pfeifer & Langen Kommanditgesellschaft

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Sovelletaanko asetuksen ⁽¹⁾ 3 artiklaa myös sellaisten korkosaatavien vanhentumiseen, jotka on kansallisen oikeuden nojalla maksettava väärinkäytön vuoksi perusteettomasti saadun etuuden takaisinmaksun lisäksi?

Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

- 2) Onko asetuksen 3 artiklan 3 kohdassa edellytettävässä määrärajojen vertailussa otettava huomioon pelkästään määrärajan kesto vai onko huomioon otettava myös kansalliset säännökset, joissa määrärajan alkamista lykätään ilman muita edellytyksiä sen kalenterivuoden loppuun, jona (tässä: korko) saatava on syntynyt?

- 3) Alkaako vanhentumisaika kulua myös korkosaatavien osalta väärinkäytön tapahtumisesta tai jatkuvien tai toistuvien väärinkäytösten osalta väärinkäytön päättymisestä, vaikka korkosaatavat koskevat myöhempiä ajanjaksoja ja syntyvät siksi vasta myöhemmin? Lykätäänkö vanhentumisaikan alkamista jatkuvien tai toistuvien väärinkäytösten tapauksessa asetuksen 3 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan nojalla väärinkäytön päättymisajankohtaan myös korkosaatavien osalta?

- 4) Milloin päättyy asetuksen 3 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan toisessa virkkeessä tarkoitettu toimivaltaisen viranomaisen sellaisen päätöksen keskeyttävä vaikutus, jossa kyseessä oleva (tässä: korko) saatava lähtökohtaisesti todetaan?

⁽¹⁾ Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95; EYVL L 312, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal administratif de Saint-Denis de la Réunion (Ranska) on esittänyt 8.12.2010 — Clément Amedee v. Garde des sceaux, Ministre de la justice et des libertés ja Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État

(Asia C-572/10)

(2011/C 72/07)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal administratif de Saint-Denis de la Réunion

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Clément Amedee

Vastaajat: Garde des sceaux, Ministre de la justice et des libertés ja Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko valtion virkamiesten eläkelain L. 12 §:n b kohdan, sellaisena kuin se on 21.8.2003 annetun lain 48 §:llä muutettuna, ja R. 13 §:n, sellaisena kuin sen on 26.12.2003 annetun asetuksen 6 §:llä muutettuna, säännöksillä käyttöön otetun sääntelyn katsottava aiheuttavan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 157 artiklassa tarkoitettua välillistä syrjintää biologisten vanhempien välille niiden miesten osuuteen nähden, jotka saattaisivat täyttää edellytyksen työskentelyn keskeytymisestä yhtäjaksoisesti vähintään kahden kuukauden ajaksi mutta joilla ei juuri siksi, ettei tätä koskevia säännöksiä ole annettu, ole mahdollisuutta täyttää kyseistä edellytystä palkallisen vapaan muodossa?

- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voidaanko välillistä syrjintää pitää oikeutettuna sosiaalipoliitikasta tehdyn pöytäkirjan N:o 14 liitteessä olevan sopimuksen 6 artiklan 3 kohdan perusteella?
- 3) Jos toiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, ovatko direktiivin 79/9/ETY (¹) säännökset esteenä valtion virkamiesten eläkelain L. 12 §:n b kohdan ja R. 13 §:n kaltaisten säännösten voimassa pitämiseksi?
- 4) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi ja toiseen ja kolmanteen kysymykseen kieltävästi, onko näiden säännösten kyseenalaistamisen katsottava kohdistuvan ainoastaan syrjintään, joka säännöksistä aiheutuu, vai kohdistuuko kyseenalaistaminen siihen, etteivät sekä naiset että miespuoliset virkamiehet voi vaatia näiden säännösten soveltamista hyväkseen?

(¹) Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen asteittaisesta toteuttamisesta sosiaaliturvaa koskeissa kysymyksissä 19.12.1978 annettu neuvoston direktiivi 79/7/ETY (EYVL 1979, L 6, s. 24).

Kanne 9.12.2010 — Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-574/10)

(2011/C 72/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Wilms ja C. Zadra)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta

Vaatimukset

- todettava, että vastaaja ei ole noudattanut direktiivin 2004/18/EY (¹) 2, 9 ja 20 artiklan, luettuina yhdessä 23–55 artiklan kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska Niedernhausenin kunta on tehnyt Autalhalle-rakennuksen peruskorjaukseen liittyvien arkkitehtipalvelujen hankintaa koskevan sopimuksen ilman Euroopan unionin laajuista hankintamenettelyä
- Saksan liittotasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Käsiteltävänä olevan kanteen kohteena ovat arkkitehtipalveluista rahallista vastiketta vastaan tehty hankintasopimukset, jotka Niedernhausenin kunta on julkisena hankintaviranomaisena tehnyt erään insinööritoimiston kanssa. Vaikka kaikki kyseessä olevat arkkitehtipalvelut koskevat yhtä ja samaa rakennushanketta,

nimittäin Autalhalle-rakennuksen peruskorjausta, niistä tehtiin rakennuksen yksittäisten osien suunnittelupalveluja koskeneet erilliset hankintasopimukset saman insinööritoimiston kanssa ilman Euroopan unionin laajuista hankintamenettelyä. Myös sopimusten arvot laskettiin sen mukaisesti kullekin yksittäiselle hankinnalle erikseen.

Kyseiset arkkitehtipalveluista tehty sopimukset ovat vastikkeellisia sopimuksia, joiden kohteena on direktiivin 2004/18/EY 1 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen palvelujen suorittaminen. Arkkitehtipalvelut ovat direktiivin liitteessä II A olevaan ryhmään 12 kuuluvia ensisijaisia palveluja.

Komission käsityksen mukaan nyt tarkasteltavissa suunnittelupalveluissa on kyse yhden kokonaisuuden muodostavasta hankinnasta, jonka jakamiselle erillisiin yksittäishankintoihin ei ole nähtävissä objektiivisia perusteita. Kyse oli osasuorituksista, jotka sisältyivät yhtenä kokonaiishankkeena suunniteltuun, päätettyyn ja toteutettuun yhden rakennuksen peruskorjaukseen. Niillä oli tämä yhteinen tarkoitus sekä keskenään läheinen ajallinen, taloudellinen ja toiminnallinen yhteys. Sopimuksen arvo olisi sen vuoksi pitänyt määrittää peruskorjauksen yhteydessä hankittavien arkkitehtipalvelujen kokonaisarvon perusteella. Tässä tapauksessa sopimuksen arvo olisi ylittänyt direktiivin 2004/18/EY 7 artiklan b alakohdassa mainitun kynnysarvon, ja arkkitehtipalvelujen hankinnasta olisi pitänyt tehdä Euroopan unionin laajuinen tarjouspyyntö.

Autalhalle-rakennuksen peruskorjaus sellaisenaan on rakennusurakka, jota julkisia hankintoja koskevien unionin oikeussääntöjen mukaan pidetään yhtenä kokonaisuutena. Tämä on vähintäänkin vahva aihetodiste siitä, että myös siihen liittyviä suunnittelupalveluja on pidettävä hankintana, joka muodostaa yhden kokonaisuuden. Kun nyt kysymyksessä olevan tilanteen mukaisesti arkkitehtipalvelut liittyvät yhden kokonaisuuden muodostavaan rakennusurakkaan ja arkkitehtipalvelujen sisältö määräytyy rakennustöiden kohteen perusteella, ei ole järkevää syytä valita muunlaista laskentatapaa. Tietyssä mielessä arkkitehtipalvelut ovatkin liitännäissuhteessa rakennustöihin. Komission mielestä ei ole nähtävissä, miksi yhden kokonaisuuden muodostavia rakennustöitä varten tarvittaisiin arkkitehtipalveluja, jotka eivät muodosta yhtä kokonaisuutta.

Komission mukaan erillisten osahankintojen yhtenäistä taloudellista ja teknistä tarkoitusta pidetään unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä aihetodisteena siitä, että kyseessä on yksi ainoa hankinta. Tämä tarkoituksen arviointiin perustuva tarkastelutapa on tosin kehitetty rakennusurakoita varten, mutta komission käsityksen mukaan se koskee myös palveluhankintoja. Rakennuksen yksittäisten osien suunnittelupalvelujen yhtenäistä taloudellista ja teknistä tarkoitusta koskeva edellytys täyttyy käsiteltävänä olevassa tapauksessa, koska kysymys on yhden ainoan rakennuksen peruskorjauksesta.

Hankintasopimusten jokseenkin mielivaltainen jakaminen osiin haittaisi direktiivin tehokkaan vaikutuksen toteutumista. Se nimittäin johtaisi usein kynnysarvojen keinotekoiseen alittamiseen ja siten direktiivin soveltamisalan kaventamiseen. Unionin tuomioistuimen vakiintuneessa oikeuskäytännössä korostetaan

julkisia hankintoja koskevien direktiivien merkitystä palvelujen tarjoamisen vapaudelle ja rehelliselle kilpailulle unionin tasolla. Yhden kokonaisuuden muodostavien palveluhankintojen mieltävaltainen ja tosiseikkojen vastainen ”pilkkominen” vaikuttaisi näiden tavoitteiden vastaisesti.

Yhden kokonaisuuden muodostavan sopimuksen arvon keino- tekoista jakamista osiin ei voida perustella myöskään sillä, että rakennustöiden jakamiselle osiin on varainhoitoa koskevien oikeussääntöjen mukaiset perusteet. Olisi julkisia hankintoja koskevien unionin direktiivien tarkoituksen vastaista, jos sellainen yhden kokonaisuuden muodostava hankinta, joka puhtaasti taloudellisista syistä toteutetaan vaiheittain, voitaisiin pelkästään tällä perusteella katsoa useaksi erilliseksi hankintasopimukseksi ja siten jättää se direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Direktiivin 9 artiklan 3 kohdassa päinvastoin kielletään sellainen yhden kokonaisuuden muodostavan hankinnan keinotekoinen jakaminen osiin.

Yhteenvetona on todettava, että nyt kysymyksessä olevat hankintasopimukset ovat yhden kokonaisuuden muodostava hankinta, jonka arvo on sopimusta tehtäessä ylittänyt direktiivissä säädetyn kynnysarvon. Hankinnasta olisi siten pitänyt tehdä Euroopan unionin laajuinen tarjouspyyntö, ja sitä koskeva sopimus olisi pitänyt tehdä direktiivissä säädettyä menettelyä noudattaen. Koska niin ei ole tapahtunut, vastaaja on rikkonut direktiiviä 2004/18/EY.

(¹) Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY (EUVL L 134, s. 114).

Kanne 9.12.2010 — Euroopan komissio v. Unkarin tasavalta

(Asia C-575/10)

(2011/C 72/09)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: virkamiehet D. Kukovec ja A. Sipos)

Vastaaja: Unkarin tasavalta

Vaatimukset

— Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin toteaa, että Unkarin tasavalta ei ole noudattanut jäsenyysoikeuksiaan, koska se ei ole noudattanut direktiivin 2004/18/EY (¹) 47 artiklan 2 kohdan ja 48 artiklan 3 kohdan eikä direktiivin 2004/17/EY (²) 54 artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisia velvoitteita, koska se ole varmistanut sitä, että taloudellinen

toimija voi julkisia hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyssä tukeutua muiden yksikköjen voimavaroihin riippumatta toimijan ja kyseisten yksikköjen välisistä oikeudellisista yhteyksistä

— Unkarin tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiiveissä 2004/17/EY ja 2004/18/EY annetaan kummasakin samalla tavoin tarjoajalle mahdollisuus siihen, että osoitukseen voimavaroja ja valintaperusteita koskevien edellytysten täyttyvän, se tukeutuu muiden yksikköjen voimavaroihin riippumatta tarjoajan ja tällaisten yksikköjen välillä vallitsevan oikeudellisen yhteyden luonteesta.

Komission näkemyksen mukaan Unkarin lainsäädäntö, jonka mukaan tarjoajaan kohdistuvien suorituskykyvaatimusten osalta sellaisten muiden yksikköjen, jotka eivät osallistu välittömästi sopimuksen täyttämiseen, voimavaroja voidaan käyttää hyväksi, vain silloin, kun tarjoajalla on niissä enemmistöosakkuuteen perustuva määräysvalta, ei ole edellä mainittujen direktiivien säännösten mukainen. Kanteen kohteena olevassa kansallisessa lainsäädännössä asetetaan sellaisten yksikköjen osalta, jotka eivät osallistu hankintasopimuksen toteuttamiseen alihankkijoina, lisäedellytyksen sille, että tarjoaja voisi tukeutua niihin julkisia hankintoja koskevan sopimuksen tekomenettelyä toimitettaessa.

Direktiivin säännökset ovat yksiselitteiset: ilman, että niissä edellytettäisiin, että voimavarat osoittaneen yksikön on osallistuttava välittömästi hankintasopimuksen toteuttamiseen, niissä säädetään, että kansallisessa lainsäädännössä on taattava mahdollisuus siihen, että tällaisten yksikköjen voimavaroihin voidaan tukeutua tarjoajan ja tällaisen yksikön välisistä oikeudellisista yhteyksistä riippumatta. Ainoana edellytyksenä on, että tarjoaja kykenee osoittamaan hankintayksikölle, että sillä on tosiasiallisesti käytettävissään hankintasopimuksen toteuttamisen edellyttämät voimavarat.

Kanteen kohteena olevassa unkarin lainsäädännössä rajoitetaan tältä osin tarjoajan mahdollisuuksia, jolloin sille ei käytännössä jää muita vaihtoehtoja kuin ottaa alihankkijana voimavarat osoittanut yksikkö mukaan hankintasopimuksen toteuttamiseen, ellei tarjoajalla ole alun perin ollut enemmistöosakkuuden tuottamaa määräysvaltaa siinä.

Riitautettua kansallista lainsäädäntöä ei voida perustella pyrki- myksellä estää hankintasopimuksia koskevien sääntöjen kiertä- mistä, koska tällaiseen tavoitteeseen ei voida vedota sellaisen julkisia hankintasopimuksia koskevien unionin säännösten vas- taisen säännöksen perustelemiseksi, jolla rajoitetaan suhteetto- malla tavalla direktiiveihin perustuvia oikeuksia ja menettelyllisiä velvoitteita. Jäsenvaltioilla on direktiiveillä määritellyissä rajoissa tietysti mahdollisuus määritellä se, millä tavoin tarjoajien on osoitettava se, että niillä on todellisuudessa valta määrätä niiden voimavarojen käyttämisestä, joista muut yksiköt ovat esittäneet näytön. Tämä on kuitenkin toteutettava sillä tavoin, ettei yksik- köjen ja tarjoajan välisestä oikeudellisesta yhteydestä muodostu syrjintäperustetta.

Komission mukaan sitä Unkarin tasavallan näkemystä ei voida hyväksyä, jonka mukaan yksikkö, joka ei osallistu hankintasopimuksen toteuttamiseen, ei voi osoittaa jonkin sellaisen suorituskykyä koskevan minimivaatimuksen täyttämisen kannalta välttämättömän voimavaran olemassaoloa, jonka on oltava tarjoajan käytettävissä hankintasopimusta toteutettaessa. Tähän liittyen komissio korostaa sitä, että direktiivin 2004/18/EY 48 artiklan 3 kohdassa säädetään nimenomaisesti, että jonkin toisen yksikön voimavarojen käytettävissä olo voidaan osoittaa sillä tavoin, että tarjoaja ”esittää todisteen näiden yksiköiden antamasta sitoumuksesta antaa tarvittavat keinot taloudellisen toimijan käyttöön”.

Komissio esittää lopuksi, että kyseessä oleva kansallinen säännös saattaa olla syrjivä ulkomaisiin tarjoajiin nähden. Vaikka tätä koskevassa Unkarin lain säännöksessä viitataan mihin tahansa tarjoajaan, sillä rajoitetaan käytännössä erityisesti ulkomaalaisten tarjoajien osallistumismahdollisuutta. Näin on siksi, että viimeksi mainituilla ei yleensä ole käytettävissään sopimuksen toteuttamiseen tarvittavia voimavaroja hankintasopimuksen toteuttamispaikassa, minkä vuoksi unkarilaisten tarjoajien on useimmissa tapauksissa tukeuduttava hankintamenettelyssä paikallisiin, niistä riippumattomiin taloudellisiin toimijoihin.

(¹) Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY (EUVL L 134, s. 114).

(²) Vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/17/EY (EUVL L 134, s. 1).

Kanne 10.12.2010 — Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta

(Asia C-577/10)

(2011/C 72/10)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: E. Traversa ja C. Vrignon)

Vastaaja: Belgian kuningaskunta

Vaatimukset

— Unionin tuomioistuimen on todettava, että säätäessään 27.12.2006 annetun puitelain (I), (¹) sellaisena kuin se on ollut voimassa 1.7.2007 lähtien, 137 §:n 8 momentista,

138 §:n 3 luetelmakohdasta, 153 §:stä ja 157 §:n 3 momentista Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut SEUT 56 artiklan mukaisia velvoitteitaan

— Belgian kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio väittää esillä olevalla kanteellaan, että kansallinen säännöstö, jossa asetetaan muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneille itsenäisille palvelujentarjoajille, jotka haluavat tarjota palvelujaan väliaikaisesti Belgiassa, velvollisuus täyttää ennen palvelujen tarjoamista ns. Limosa-ilmoitus, rajoittaa palvelujen vapaata tarjoamista.

Komissio huomauttaa ensimmäiseksi, että riidanalaiset säännökset ovat syrjivällä tavalla rajoittavia yhtäältä siitä syystä, että niillä asetetaan kyseessä oleville itsenäisillä palvelujentarjoajille vähäistä suurempia ylimääräisiä hallinnollisia velvoitteita, joilla heidät voidaan saada luopumaan näiden palvelujen tarjoamisesta, ja toisaalta, koska niillä luodaan valvontajärjestelmä, joka kohdistuu ainoastaan toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneisiin palvelujentarjoajiin, eikä tälle erilaiselle kohtelulle ole mitään objektiivista perustetta.

Toiseksi kantaja väittää, että tämä palvelujen tarjoamisen vapauden rajoitus — vaikka sitä ei pidettäisi syrjivänä — ei ole oikeutettu yleistä etua koskevista syistä, sosiaaliturvajärjestelmän taloudellisen tasapainon johdosta eikä petosten estämiseen tai työntekijöiden suojeluun liittyvistä syistä.

(¹) Moniteur Belge 18.12.2006, s. 75178.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 6.12.2010 — Staatssecretaris van Financiën v. L.A.C. van Putten

(Asia C-578/10)

(2011/C 72/11)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Staatssecretaris van Financiën

Vastapuoli: L.A.C. van Putten

Ennakkoratkaisukysymys

Onko, kun otetaan huomioon EY 18 artikla (nytemmin SEUT 21 artikla), kysymyksessä yhteisön oikeudessa säännelty tilanne, jos jäsenvaltio kantaa veroa auton käyttöönotosta jäsenvaltion tieverkossa siinä tapauksessa, että auto on rekisteröity toisessa jäsenvaltiossa, auto on saatu lainaan tuossa toisessa jäsenvaltiossa asuvalta henkilöltä ja ensiksi mainitussa jäsenvaltiossa asuva henkilö liikkuu autolla kyseisen jäsenvaltion alueella?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 8.12.2010 — Staatssecretaris van Financiën v. P. Mook

(Asia C-579/10)

(2011/C 72/12)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Staatssecretaris van Financiën

Vastapuoli: P. Mook

Ennakkoratkaisukysymys

Onko, kun otetaan huomioon EY 18 artikla (nytemmin SEUT 21 artikla), kysymyksessä yhteisön oikeudessa säännelty tilanne, jos jäsenvaltio kantaa veroa auton käyttöönotosta jäsenvaltion tieverkossa siinä tapauksessa, että auto on rekisteröity toisessa jäsenvaltiossa, auto on saatu lainaan tuossa toisessa jäsenvaltiossa asuvalta henkilöltä ja ensiksi mainitussa jäsenvaltiossa asuva henkilö liikkuu autolla yksityisissä tarkoituksissa kyseisen jäsenvaltion ja toisen jäsenvaltion välillä?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 9.12.2010 — Staatssecretaris van Financiën v. G. Frank

(Asia C-580/10)

(2011/C 72/13)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Staatssecretaris van Financiën

Vastapuoli: G. Frank

Ennakkoratkaisukysymys

Onko, kun otetaan huomioon EY 18 artikla (nytemmin SEUT 21 artikla), kysymyksessä yhteisön oikeudessa säännelty tilanne, jos jäsenvaltio kantaa veroa auton käyttöönotosta jäsenvaltion tieverkossa siinä tapauksessa, että auto on rekisteröity toisessa jäsenvaltiossa, auto on saatu lainaan tuossa toisessa jäsenvaltiossa asuvalta henkilöltä ja ensimmäiseksi mainitussa jäsenvaltiossa asuva henkilö, joka on kuitenkin toisen jäsenvaltion kansalainen, liikkuu autolla yksityisissä tarkoituksissa ensiksi mainitussa jäsenvaltiossa?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Köln (Saksa) on esittänyt 13.12.2010 — Emeka Nelson, Bill Chinazo Nelson ja Brian Cheimezie Nelson v. Deutsche Lufthansa AG

(Asia C-581/10)

(2011/C 72/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Köln

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Emeka Nelson, Bill Chinazo Nelson ja Brian Cheimezie Nelson

Vastaaja: Deutsche Lufthansa AG

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Koskeeko asetuksen (¹) 7 artiklassa tarkoitettu oikeus korvaukseen eräiden kansainvälistä ilmakuljetusta koskevien sääntöjen yhtenäistämistä Montrealissa 28.5.1999 tehdyn yleissopimuksen 29 artiklan toisessa virkkeessä tarkoitettua aiheutuneen vahingon määrän ylittävää korvausta?
- 2) Missä suhteessa yhteisöjen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-402/07 ja C-433/02 19.11.2009 antaman tuomion perusteella asetuksen 7 artiklaan perustuva oikeus korvaukseen silloin, kun lentomatkustaja pääsee kohteeseensa aikaisintaan kolme tuntia suunnitellun saapumisajan jälkeen, on Montrealin yleissopimuksen 19 artiklassa säännellyn korvaukseen viivästyksen perusteella, kun otetaan huomioon Montrealin yleissopimuksen 29 artiklan toisen virkkeen mukainen tietynlaisen korvauksen poissulkeminen?

- 3) Miten yhteisöjen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-402/07 ja C-433/07 19.11.2009 antaman tuomion perustana oleva tulkintaperuste, jolla sallitaan asetuksen 7 artiklan mukaisen korvausta koskevan oikeuden ulottaminen viivästymistapauksiin, on sovitettavissa yhteen sen tulkintaperusteen kanssa, jota yhteisöjen tuomioistuin käyttää asiassa C-344/04 10.1.2006 antamassaan tuomiossa?

(¹) Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004 (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) — Komission lausuma (EUVL L 46, s. 1).

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 13.12.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-85/09, Yassin Abdullah Kadi v. Euroopan komissio, 30.9.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-584/10 P)

(2011/C 72/15)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Hetsch, S. Boelaert, E. Paasivirta ja M. Konstantinidis)

Muut osapuolet: Yassin Abdullah Kadi, Euroopan unionin neuvosto, Ranskan tasavalta ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

Vaatimukset

— Valituksenalainen tuomio on kumottava kokonaisuudessaan

— Yassin Abdullah Kadin komission asetuksesta N:o 1190/2008 nostama kanne, jossa hän vaatii asetuksen kumoamista siltä osin kuin se koskee häntä, on hylättävä perusteettomana

— Yassin Abdullah Kadi on velvoitettava maksamaan komissiolle tästä valituksesta ja unionin yleisessä tuomioistuimessa käydystä menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen arviointi on oikeudellisesti virheellistä, koska se perustuu virheelliseen näkemykseen tuomioistuinvalvonnan tasosta. Komissio esittää seuraavat valitusperusteet:

1) Valitusperusteet, jotka koskevat unionin yleisen tuomioistuimen arviointia sovellettavan tuomioistuinvalvonnan tasosta: Komissio väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen omaksuma tuomioistuinvalvonnan taso on oikeudellisesti virheellinen, koska unionin tuomioistuin ei ole ratkaissut asiaan sovellettavan tuomioistuinvalvonnan täsmällistä tasoa ja koska EU:lta ei voida edellyttää sellaista erityistä tuomioistuinvalvonnan tasoa, jonka unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi.

2) Valitusperusteet, jotka koskevat unionin yleisen tuomioistuimen arviointia siitä, että puolustautumisoikeuksia ja oikeutta tehokkaiseen oikeussuojakeinoihin samoin kuin suhteellisuusperiaatetta on loukattu: Komissio väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen katsoi virheellisesti, ettei komission sovelletta menetelmä täyttänyt tämän kaltaisia rajoittavia toimenpiteitä koskevilla tapauksissa sovellettavia perusoikeuksien asettamia edellytyksiä. Komissio katsoo myös, että unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi virheellisesti komission väitteen, joka koski kansallisia menettelyjä, jotka Kadi oli pannut viireille Yhdysvalloissa, ja että unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi virheellisesti komission argumentit, jotka koskivat hallinnollista uudelleen arviointia ja uudelleen tutkimista, jotka oli suoritettu YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmien 1822(2008) ja 1904(2009) jälkeen – mukaan luettuna Focal Point -menettely ja sovittelijan toimisto.

Valitus, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt 16.12.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-85/09, Yassin Abdullah Kadi v. Euroopan komissio, 30.9.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-593/10 P)

(2011/C 72/16)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Bishop, E. Finnegan ja R. Szostak)

Muut osapuolet: Yassin Abdullah Kadi, Euroopan komissio, Ranskan tasavalta, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

Vaatimukset

- unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-85/09 antama tuomio on kumottava
- valittajan vastapuolen kanne komission asetuksen 1190/2008 ⁽¹⁾ kumoamiseksi häntä koskevilta osin on hylättävä perusteettomana
- valittajan vastapuoli on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut unionin yleisessä tuomioistuimessa ja unionin tuomioistuimessa

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Neuvosto riitauttaa valituksessaan useita unionin yleisen tuomioistuimen päätelmiä. Neuvosto väittää, että

- unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että riidanalainen asetus ei ollut tuomioistuinvalvonnan ulkopuolella.

Toissijaisesti neuvosto väittää, että

- unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi ja sovelsi virheellisesti unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä katsoessaan, että suoritettavan oikeudellisen arvioinnin on oltava täysimääräinen ja täsmällinen, ja edellyttäessään asian perustana olevan näytön toimittamista sekä kyseessä olevalle henkilölle tai yhteisölle että unionin tuomioistuinlaitokselle mainitun henkilön tai yhteisön puolustautumisoikeuksien noudattamisen varmistamiseksi
- unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, koska se ei ottanut asianmukaisesti huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmalla 1904(2009) perustettua sovittelijan toimistoa.

Valitus, jonka Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta on tehnyt 16.12.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-85/09, Yassin Abdullah Kadi v. Euroopan komissio, 30.9.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-595/10 P)

(2011/C 72/17)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamies: E. Jenkinson avustajinaan barrister D. Beard ja barrister M. Wood)

Muut osapuolet: Yassin Abdullah Kadi, Euroopan komissio, Euroopan unionin neuvosto ja Ranskan tasavalta

Vaatimukset

- unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-85/09 antama tuomio on kumottava kokonaisuudessaan
- Yassin Abdullah Kadin kanne asetuksen 881/2002 ⁽¹⁾ kumoamiseksi häntä koskevilta osin on hylättävä
- Yassin Abdullah Kadi on velvoitettava korvaamaan Yhdistyneen kuningaskunnan oikeudenkäyntikulut unionin tuomioistuimessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Unionin yleisen tuomioistuimen johtopäätös siitä, että Euroopan unionin toimenpiteisiin, joilla ainoastaan pannaan täsmällisesti täytäntöön Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmat, on kohdistettava täysimääräinen tuomioistuinvalvonta, on ristiriidassa EU:n perussopimusten sisällön ja unionin tuomioistuinten oikeuskäytännön kanssa. Tämä johtopäätös on suoraan ristiriidassa Euroopan unionin historian ja tarkoituksen kanssa, ja erityisesti vastoin toimivallan kehitystä yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan alalla.

Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjassa edellytetään YK:n jäsenvaltioiden noudattavan sitä. Tämä velvollisuus on ylemmätasoinen kuin kaikki muut kansainvälisistä sopimuksista mahdollisesti aiheutuvat velvollisuudet. Peruskirjan noudattamisen edellyttämiin velvollisuuksiin kuuluvat turvallisuusneuvoston kansainvälisen terrorismin vastustamiseksi antamissa päätöslauselmissa asetetut velvollisuudet.

Kun otetaan huomioon erityisesti SEU 3 artiklan 5 kohta, SEU 21 ja SEUT 351 artikla, Euroopan unionin jäsenvaltioilla oleva velvollisuus noudattaa turvallisuusneuvoston päätöksiä on ylemmätasoinen kuin kaikki EU:n perussopimuksista mahdollisesti aiheutuvat velvollisuudet.

⁽¹⁾ EUVL L 322, s. 25.

Euroopan unionin on katsottava olevansa sidottu YK:n peruskirjaan ja YK:n turvallisuusneuvoston tämän peruskirjan nojalla tekemiin päätöksiin.

YK:n turvallisuusneuvoston päätösten sitovan vaikutuksen kanssa ristiriidassa on se, että unionin oikeuslaitokset ryhtyvät harjoittamaan täysimääräistä tuomioistuINVALVONTAA niiden Euroopan unionin toimenpiteiden osalta, joilla pyritään panemaan täytäntöön turvallisuusneuvoston päätökset.

Sikäli kuin niiden unionin toimenpiteiden, joilla ainoastaan pannaan täsmällisesti täytäntöön turvallisuusneuvoston päätöslauselmia, oikeudellinen valvonta on perusteltua, unionin oikeuslaitoksen on noudatettava asianmukaisesti YK:n peruskirjan luonnetta ja tarkoitusta sekä turvallisuusneuvoston asemaa ensisijaisena elimenä, jonka tarkoituksena on vastata kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden takaamisesta. Kun otetaan huomioon turvallisuusneuvoston asema ja sillä olevan tehtävän tärkeys, sovittelijan viraston perustaminen sekä komissiolle ja Yassin Abdullah Kadille esitetty tiivistelmä perusteista, asetuksen 881/2002 kumoamiseen Kadia koskevilta osin ei ole mitään syytä.

(¹) EUVL L 139, s. 9.

Kanne 16.12.2010 — Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta

(Asia C-596/10)

(2011/C 72/18)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Dintilhac ja M. Afonso)

Vastaaja: Ranskan tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Ranskan tasavalta on jättänyt noudattamatta arvonlisäverodirektiivin (¹) 96–99 artiklan ja liitteen III mukaisia velvoitteita, koska se on soveltanut alemmaa arvonlisäverokantaa hevoseläimiin, erityisesti hevosiin, liittyviin liiketoimiin silloin, kun niitä ei tavallisesti ole tarkoitettu käytettäväksi elintarviketuotannossa tai maataloudessa
- Ranskan tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio esittää kanteensa tueksi kaksi kanneperustetta, jotka koskevat sitä, että arvonlisäverodirektiivin kanssa on ristiriidassa kansallinen lainsäädäntö, jossa yhtäältä sovelletaan alennettua 5,5 prosentin arvonlisäverokantaa liiketoimiin, jotka eivät kuulu tämän direktiivin liitteessä III tarkoitettuihin poikkeuksiin, ja toisaalta alennettua 2,10 prosentin verokantaa tiettyihin liiketoimiin.

Ensimmäisellä kanneperusteellaan kantaja esittää, että sen lisäksi, että Ranskan lainsäädännössä sovelletaan alennettua 5,5 prosentin arvonlisäverokantaa eläviin hevoseläimiin tekemättä eroa niiden käytön perusteella, siinä on vielä muita arvonlisäverodirektiivin ja erityisesti sen liitteessä III olevan 1 ja 11 kohdan kanssa ristiriidassa olevia säännöksiä.

Toisella kanneperusteellaan komissio riitauttaa vastaajan hallinnollisen käytännön, jossa sovelletaan 2,10 prosentin verokantaa elävien eläinten, joita ei ole tarkoitettu lihanjalostukseen, myyntiin henkilöille, jotka eivät ole arvonlisäverovelvollisia, ja erityisesti kilpa-, harrastus- ja koulutushevosiin.

(¹) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakia) on esittänyt 17.12.2010 — SAG ELV Slovensko, a.s., FELA Management AG, ASCOM (Schweiz) AG, Asseco Central Europe, a.s., TESLA STROPKOV, a.s., Autostrade per l'Italia S.p.A., EFKON AG ja STALEXPORT Autostrady S.A. v. Úrad pre verejné obstarávanie

(Asia C-599/10)

(2011/C 72/19)

Oikeudenkäyntikieli: slovakia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Pääasian asianosaiset

Valittajat: SAG ELV Slovensko, a.s., FELA Management AG, ASCOM (Schweiz) AG, Asseco Central Europe, a.s., TESLA STROPKOV, a.s., Autostrade per l'Italia S.p.A., EFKON AG ja STALEXPORT Autostrady S.A.

Vastapuoli: Úrad pre verejné obstarávanie

Muu osapuoli: Národná diaľničná spoločnosť, a.s.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tulkinta, jonka mukaan hankintaviranomainen on julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY⁽¹⁾ 51 ja 2 artiklan nojalla, yhdessä luettuina, sekä syrjintäkiellon periaatteen ja julkisia hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen avoimuuden periaatteen perusteella velvollinen pyytämään tarjoukseen täsmennyksiä kunnioittaakseen oikeussubjektin prosessuaalista oikeutta täydentää tai täsmentää kyseisen direktiivin 45–50 artiklassa tarkoitettuja antamia todistuksia ja asiakirjoja, jos tarjouskilpailuun osallistuvan henkilön tarjouksen ristiriitaisuus tai epäselvä tulkinta voi merkitä osallistujan sulkemista tarjouskilpailusta, kyseisen direktiivin mukainen, siinä muodossa kuin kyseinen direktiivi oli voimassa kyseisen ajanjakson aikana?
- 2) Onko tulkinta, jonka mukaan hankintaviranomainen ei ole [direktiivin 2004/18/EY] 51 ja 2 artiklan nojalla, yhdessä luettuina, sekä syrjintäkiellon periaatteen ja julkisia hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen avoimuuden periaatteen perusteella velvollinen pyytämään tarjoukseen täsmennyksiä, jos se katsoo tulleen näytetyksi, että sopimuksen kohteeseen liittyvät edellytykset eivät täyty, kyseisen direktiivin mukainen, siinä muodossa kuin kyseinen direktiivi oli voimassa kyseisen ajanjakson aikana?
- 3) Onko kansallinen oikeussääntö, jonka mukaan tarjousten arvioimista varten perustetulla valintalautakunnalla on pelkästään mahdollisuus pyytää tarjoajilta kirjallisesti täsmennyksiä tarjoukseen, direktiivin [2004/18/EY] 51 ja 2 artiklan mukainen, siinä muodossa kuin kyseinen direktiivi oli voimassa kyseisen ajanjakson aikana? Onko hankintaviranomaisen toimintatapa, jonka mukaan se ei ole velvollinen pyytämään tarjoajalta täsmennyksiä poikkeuksellisen alhaiseen hintaan, [direktiivin 2004/18/EY] 55 artiklan mukainen ja onko kantajilla I ja II ollut mahdollisuus kuvata riittävästi antamansa tarjouksen perusparametreja, kun otetaan huomioon hankintaviranomaisen niille poikkeuksellisen alhaisen hinnan osalta esittämän pyynnön sanamuoto?

⁽¹⁾ EUVL L 134, 30.4.2004, s. 114.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 22.12.2010 — Association nationale d'assistance aux frontières pour les étrangers (Anafé) v. Ministre de l'intérieur, de l'outre-mer, des collectivités territoriales et de l'immigration

(Asia C-606/10)

(2011/C 72/20)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Association nationale d'assistance aux frontières pour les étrangers (Anafé)

Vastaaja: Ministre de l'intérieur, de l'outre-mer, des collectivités territoriales et de l'immigration

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Sovelletaanko henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) 15.3.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 562/2006⁽¹⁾ 13 artiklaa kolmannen maan kansalaisen paluuseen tälle väliaikaisen oleskeluluvan myöntäneen jäsenvaltion alueelle silloin, kun paluu sen alueelle ei edellytä tuloa muiden jäsenvaltioiden alueelle eikä kulkua niiden alueen kautta eikä myöskään oleskelua niiden alueella?
- 2) Millä edellytyksillä jäsenvaltio voi myöntää kolmansien maiden kansalaisille saman asetuksen 5 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetun "paluuviiusumin"? Erityisesti on kysyttävä, voidaanko tällaisella viisumilla rajoittaa maahantuloa siten, että tämä on mahdollista vain kyseisen jäsenvaltion alueen rajanylityspaikoissa.
- 3) Siltä osin kuin 15.3.2006 annetun asetuksen mukaan tulo jäsenvaltioiden alueelle ei ole mahdollista sellaisille kolmansien maiden kansalaisille, joilla on vain väliaikainen oleskelulupa, joka on myönnetty oleskelulupaa koskevan ensimmäisen hakemuksen tai turvapaikkahakemuksen käsittelyn ajaksi, kun taas tällainen maahantulo sallittiin Schengenin sopimuksen soveltamisesta 19.6.1990 tehdyssä yleissopimuksessa, sellaisena kuin se oli voimassa ennen sen muuttamista kyseisellä asetuksella, edellyttivätkö oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteet siirtymätoimenpiteiden säätämistä jäsenvaltioiden alueelta lähteneiden kolmansien maiden sellaisten kansalaisten osalta, joilla oli vain väliaikainen oleskelulupa, joka oli myönnetty oleskelulupaa koskevan ensimmäisen hakemuksen tai turvapaikkahakemuksen käsittelyn ajaksi, ja jotka haluavat palata kyseiselle alueelle 15.3.2006 annetun asetuksen tultua voimaan?

⁽¹⁾ EUVL L 105, s. 1

Kanne 22.12.2010 — Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-610/10)

(2011/C 72/21)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Stromsky ja C. Urraca Caviedes)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta

Vaatimukset

- On todettava, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut Espanjan hallituksen ja useiden autonomisten alueyhteisöjen hallitusten Magefesalle, joka on ruostumattomasta teräksestä tehtyjen kotitaloustarvikkeiden ja pienten sähkölaitteiden valmistaja, Espanjassa myöntämästä tuesta 20.12.1989 tehdyn komission päätöksen 91/1/ETY (EYVL 1991, L 5, s. 18; jäljempänä päätös 91/1) ja SEUT 260 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut kaikkia toimenpiteitä pannakseen täytäntöön yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-499/99, komissio vastaan Espanja, 2.7.2002 antaman tuomion (Kok., s. I-6031; jäljempänä vuoden 2002 tuomio), joka koskee sitä, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut tästä päätöksestä aiheutuvia velvoitteita
- Espanjan kuningaskunta on määrättävä maksamaan komissiolle 131 136 euron suuruinen sakko jokaiselta vuoden 2002 tuomion täytäntöönpanon viivästymispäivältä siitä alkaen, kun nyt esillä olevassa asiassa annetaan tuomio aina vuoden 2002 tuomion täydelliseen täytäntöönpanoon asti
- Espanjan kuningaskunta on veloitettava maksamaan komissiolle kertausumma, jonka määrä määräytyy kertomalla 14 343 euron suuruinen päiväkohtainen summa niiden päivien lukumäärällä, joina vuoden 2002 tuomiota on rikottu aina siihen asti, kunnes
 - päätöksellä 91/1 lainvastaisiksi todetut tuet on peritty takaisin, jos unionin tuomioistuin toteaa, että tuet on tosiasiallisesti peritty takaisin ennen kuin nyt esillä olevassa asiassa on annettu tuomio, tai
 - nyt esillä olevassa asiassa annetaan tuomio, jos vuoden 2002 tuomiota ei siihen mennessä ole vielä pantu täydellisesti täytäntöön
- Espanjan kuningaskunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Espanjan toteuttamat toimenpiteet eivät ole johtaneet vuoden 2002 tuomion ja päätöksen 91/1 välittömään täytäntöönpanoon eivätkä lainvastaisen ja yhteismarkkinoille soveltumattoman tuen täydelliseen ja välittömään takaisin perimiseen.

Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltio voi vedota jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanneen osalta puolustukseksi vain siihen, että sen on ollut täysin mahdotonta panna päätös oikein täytäntöön.

Nyt esillä olevassa asiassa Espanjan viranomaiset eivät ole komission yksiköiden kanssa päätöksen 91/1 täytäntöön panemiseksi toteuttamistaan toimenpiteistä käymässä runsaassa kirjenvaihdossa vedonneet siihen, että on ollut täysin mahdotonta panna tämä päätös täytäntöön, vaan ne ovat vedonneet ainoastaan tarkemmin määrittelemättömiin sisäisiin vaikeuksiin.

Kanne 22.12.2010 — Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta

(Asia C-614/10)

(2011/C 72/22)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Martenczuk ja B.-R. Killmann)

Vastaaja: Itävallan tasavalta

Vaatimukset

- Itävallan tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 95/46/EY 28 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen mukaisia velvoitteitaan, koska Itävallassa voimassa oleva lainsäädäntö ei täytä vaatimusta tietosuojaa valvovaksi viranomaiseksi perustetun tietosuojalautakunnan täydestä itsenäisyydestä
- Itävallan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että tietosuojalautakunnan itsenäisyys tietosuojaa koskevan lainsäädännön valvontaviranomaisena ei ole turvattu.

Komissio väittää, että tietosuojalautakunta on organisatorisesti läheisessä yhteydessä liittokanslerinvirastoon. Virasto valvoo tietosuojalautakunnan työntekijöitä ja on myös vastuussa sen aineellisesta varustelusta. Lisäksi tietosuojalautakunnan johto kuuluu liittokanslerinviraston hallintovirkamiehelle, joka on myös tämän toiminnan aikana työnantajansa ohjeiden ja valvonnan alainen. Tämä tilanne johtaa ilmeiseen lojaliteetti- ja eturistiriitaan.

Lisäksi komissio väittää, että liittokanslerilla, joka kuuluu muiden julkisten viranomaisten tavoin tietosuojalautakunnan valvonnan alaisuuteen, on viimeksi mainitun osalta myös laaja valvonta- ja tiedonsaantioikeus. Liittokansleri voi näin ollen saada milloin tahansa ja ilman konkreettista syytä tietoja kaikista seikoista, jotka koskevat tietosuojalautakunnan hallintoa. Näin ollen on olemassa vaara, että tätä oikeutta käytetään poliittiseen vaikuttamiseen.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 23.12.2010 — Insinööritoimisto InsTiimi Oy

(Asia C-615/10)

(2011/C 72/23)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Insinööritoimisto InsTiimi Oy

Muu osapuoli: Puolustusvoimat

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko Euroopan parlamentin ja neuvoston julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavaraj- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 antamaa direktiiviä 2004/18/EY⁽¹⁾ sovellettava mainitun direktiivin 10 artikla, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 346 artiklan 1 b alakohta ja neuvoston 15 päivänä huhtikuuta 1958 tekemällä päätöksellä hyväksymä aseiden, ammusten ja sotatarvikkeiden luettelo huomioon ottaen muutoin direktiivin soveltamisalaan kuuluvaan hankintaan, kun hankintayksikön mukaan hankinnan kohteen käyttötarkoitus on nimenomaan sotilaallinen, mutta hankinnan kohteesta on olemassa myös pääosin samanlaisia teknisiä sovelluksia siviilimarkkinoilla?

⁽¹⁾ EUVL L 134, s. 114

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Haparanda tingsrätt (Ruotsi) on esittänyt 27.12.2010 — Åklagaren v. Hans Åkerberg Fransson

(Asia C-617/10)

(2011/C 72/24)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Haparanda tingsrätt

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Åklagaren

Vastaaja: Hans Åkerberg Fransson

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Jotta kansallinen tuomioistuin voi jättää soveltamatta sellaisia kansallisia säännöksiä, joiden epäillään olevan ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi 4.11.1950 tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen (Euroopan ihmisoikeussopimus) seitsemännen lisäpöytäkirjan 4 artiklassa määrätyn kaksoisrangaistavuuden kiellon vastaisia ja siten samalla myös 7.12.2000 tehdyn Euroopan unionin perusoikeuskirjan (EU:n perusoikeuskirja) 50 artiklan vastaisia, tämän on Ruotsin lain mukaan selvästi perustuttava Euroopan ihmisoikeussopimukseen tai Euroopan ihmisoikeustuomioistui-
men oikeuskäytäntöön. Onko tällainen kansallisessa lainsäädännössä kansallisten säännösten soveltamatta jättämiselle asetettu vaatimus unionin oikeuden ja erityisesti sen yleisten periaatteiden, kuten muun muassa EU-oikeuden etusijaa ja välitöntä oikeusvaikutusta koskevien periaatteiden, mukainen?
- 2) Kattaako Euroopan ihmisoikeussopimuksen seitsemännen lisäpöytäkirjan 4 artiklassa ja EU:n perusoikeuskirjan 50 artiklassa määrätty kaksoisrangaistavuuden kiello verorikosta koskevan syytteen tutkittavaksi ottamisen silloin, kun syytetylle on aiemmin määrätty hallinnollisessa menettelyssä taloudellinen seuraamus (veronlisäys) saman teon eli virheellisten tietojen antamisen perusteella?
- 3) Onko toiseen kysymykseen annettavaan vastaukseen vaikutusta sillä seikalla, että mainitut seuraamukset määrätään niin, että ne vaikuttavat siten toisiinsa, että yleinen tuomioistuin voi ottaa rikosasiassa rangaistusta alentavana seikkana huomioon sen, että syytetylle on saman teon eli virheellisten tietojen antamisen perusteella määrätty myös veronlisäys?
- 4) Tietyissä olosuhteissa toisessa kysymyksessä mainitun kaksoisrangaistavuuden kiellon puitteissa on kuitenkin sallittua määrätä lisäseuraamuksia uudessa menettelyssä saman teon perusteella, josta henkilöä on jo syytetty ja joka on johtanut seuraamuksia koskevan päätöksen tekemiseen. Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, täytyvätkö edellytykset yhtä seuraamusta useamman seuraamuksen määrittämiselle erillisissä menettelyissä silloin, jos myöhempään menettelyyn sisältyy uusi ja aiempaan menettelyyn nähden itsenäinen asian tosiseikkoja koskeva tutkinta?
- 5) Ruotsalaista järjestelmää, jossa veronlisäys määrätään ja verorikosvastuu tutkitaan erillisissä menettelyissä, on perusteltu erinäisillä jäljempänä kuvatuilla yleistä etua koskevilla perusteilla. Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko kyseisen ruotsalaisen järjestelmän kaltainen järjestelmä kaksoisrangaistavuuden kiellon mukainen silloin, jos se olisi mahdollista muuttaa kaksoisrangaistavuuden kiellon alaan kuulumattomaksi järjestelmäksi luopumatta sen paremmin veronlisäyksen määrittämisestä kuin verorikosvastuun tutkimisestakaan sinällään siten, että siinä tapauksessa, että verorikosvastuu on syntynyt, päätöksenteko veronlisäyksen

määräämisestä siirretään Skatteverketiltä ja viime kädessä hallintotuomioistuimilta yleisille tuomioistuimille verorikosta koskevan syytteen yhteydessä ratkaistavaksi?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Augstākās tiesas Senāts (Latvia) on esittänyt 29.12.2010 — Trade Agency Ltd v. Seramico Investments Ltd

(Asia C-619/10)

(2011/C 72/25)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākās tiesas Senāts

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Trade Agency Ltd

Vastaja: Seramico Investments Ltd

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kun ulkomaalaisen tuomioistuimen tuomion liitteenä on asetuksen N:o 44/2001 (¹) 54 artiklassa tarkoitettu todistus, mutta vastaaja tästä huolimatta vastustaa tuomion tunnustamista ja väittää, että sille ei ole annettu haastehakemusta tiedoksi tuomion antaneessa jäsenvaltiossa, onko sen jäsenvaltion, jossa tunnustamista ja täytäntöönpanoa pyydetään, tuomioistuin toimivaltainen selvittämään asetuksen N:o 44/2001 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tunnustamisen epäämisperustetta tutkiessaan itse, vastaavako todistukseen sisältyvät tiedot todisteita? Sopiiko sen jäsenvaltion, jossa tunnustamista ja täytäntöönpanoa pyydetään, tuomioistuimen näin laaja toimivalta yhteen asetuksen N:o 44/2001 johdanto-osan 16 ja 17 perustelukappaleessa vahvistetun keskinäistä luottamusta lainkäyttöön koskevan periaatteen kanssa?
- 2) Onko yksipuolinen tuomio, jolla ratkaistaan riidan asiakysmys tutkimatta kanteen kohdetta tai sen perusteita eikä esitetä mitään perusteluja kanteen asiakysmyksen osalta, perusoikeuskirjan 47 artiklan mukainen ja loukataanko sillä kyseisessä määräyksessä vahvistettua vastaajan oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin?

(¹) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001 (EYVL L 12, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Kammarätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen (Ruotsi) on esittänyt 27.12.2010 — Migrationsverket v. Nurije Kastrati, Valdrina Kastrati ja Valdrin Kastrati

(Asia C-620/10)

(2011/C 72/26)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Kammarätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Migrationsverket

Vastajat: Nurije Kastrati, Valdrina Kastrati ja Valdrin Kastrati

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetusta N:o 343/2003 (¹) muun muassa sen perusteella, mitä sen 5 artiklan 2 kohdassa säädetään, ja/tai sen perusteella, ettei asetuksessa ole muita säännöksiä turvapaikkahakemuksen käsittelyä koskevan jäsenvaltion velvollisuuden lakkaamisesta kuin sen 4 artiklan 5 kohdan toinen alakohta ja 16 artiklan 3 ja 4 kohta, tulkittava siten, että turvapaikkahakemuksen peruuttaminen ei vaikuta mahdollisuuteen soveltaa asetusta?
- 2) Onko edellä esitettyyn kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, missä menettelyn vaiheessa turvapaikkahakemus peruutetaan?

(¹) Niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, 18.2.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 343/2003 (EUVL L 50, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad Varna (Bulgaria) on esittänyt 29.12.2010 — ADSITS "Balkan and Sea properties" v. Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" — Varna

(Asia C-621/10)

(2011/C 72/27)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen sad Varna

Pääasian asianosaiset

Kantaja: ADSITS "Balkan and Sea properties"

Vastaaja: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto" — Varna

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 80 artiklan 1 kohdan c alakohdasta tulkittava siten, että kun kyseessä ovat toisiinsa sidoksissa olevien henkilöiden väliset tavaroiden luovutukset ja vastike on käypä markkina-arvoa korkeampi, veron perusteena on kaupan käypä markkina-arvo vain silloin, jos luovuttajalla ei ole oikeutta sen ostoihin sisältyvän veron täyteen vähennykseen, joka kohdistuu luovutuksen kohteena olevien tavaroiden ostoon tai valmistamiseen?
- 2) Onko direktiivin 2006/112 80 artiklan 1 kohdan c alakohdasta tulkittava siten, että jos luovuttaja on käyttänyt oikeuttaan sellaisiin tavaroihin ja palveluihin sisältyvän veron täyteen vähennykseen, jotka myöhemmin luovutetaan toisiinsa sidoksissa olevien henkilöiden välillä käypä markkina-arvoa korkeampaan arvoon, eikä tätä oikeutta ostoihin sisältyvän veron vähentämiseen ole oikaistu direktiivin 173–177 artiklan mukaisesti, jäsenvaltio ei saa toteuttaa toimenpiteitä, joiden mukaan veron perusteeksi vahvistetaan yksinomaan käypä markkina-arvo?
- 3) Luetellaanko direktiivin 2006/112 80 artiklan 1 kohdassa tyhjentävästi tapaukset, jotka muodostavat edellytykset, joiden täyttyessä jäsenvaltio saa toteuttaa toimenpiteitä, joiden mukaan veron perusteena on tavaroiden luovutuksissa kaupan käypä markkina-arvo?
- 4) Onko kansallisen arvonlisäverolain (Zakon za danak varhu dobavenata stoynost) 27 §:n 3 momentin 1 kohdan kaltainen kansallinen oikeussääntö sallittu muissa kuin direktiivin 2006/112 80 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa luetelluissa olosuhteissa?
- 5) Onko direktiivin 2006/112 80 artiklan 1 kohdan c alakohdan säännöksellä nyt käsiteltävän kaltaisessa asiassa välitön vaikutus ja saako kansallinen tuomioistuin soveltaa sitä välittömästi?

⁽¹⁾ EUVL L 347, s. 1.

Kanne 21.12.2010 — Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta

(Asia C-624/10)

(2011/C 72/28)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamies: M. Afonso)

Vastaaja: Ranskan tasavalta

Vaatimukset

- on todettava, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut arvonlisäverodirektiivin ja erityisesti sen 168, 171, 193, 194, 204 ja 214 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on määrännyt 23.6.2006 annetun hallinnollisen ohjeen nro 105 (3 A-9-06) IV luvussa arvonlisäveron hallinnollisesta sietämiskäytännöstä, jossa poiketaan arvonlisäveron itseverotusjärjestelmästä ja edellytetään, että muualle kuin Ranskaan sijoittautuneen myyjän tai palvelujen tarjoajan on nimettävä veroedustaja
- Ranskan tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio väittää kanteessaan, että Ranskan tasavallan säännöstö, jossa poiketaan arvonlisäveron itseverotusjärjestelmästä, on useilta kohdiltaan unionin oikeuden vastainen.

Ensiksi verovelvollisten, jotka haluavat käyttää hallinnollisen ohjeen 3 A-9-06 IV luvussa käyttöön otettua säännöstä, on nimettävä veroedustaja, mikä ei ole arvonlisäverodirektiivin 204 artiklan mukaista. Kyseisen artiklan mukaan jäsenvaltiot voivat asettaa tällaisen velvollisuuden vain silloin, kun sen maan kanssa, johon kyseinen verovelvollinen on sijoittautunut, ei ole välillisen verotuksen alalla tehty sellaista sopimusta keskinäisestä avunannosta, joka vastaa unionin sisällä säädettyä.

Toiseksi hallinnollinen sietämiskäytäntö riippuu myös myyjälle asetetusta velvollisuudesta rekisteröityä arvonlisävelvolliseksi Ranskassa, mikä ei ole arvonlisäverodirektiivin 214 artiklan 1 kohdan mukaista. Kyseisestä säännöksestä seuraa, että velvollisuus rekisteröityä arvonlisävelvolliseksi ei koske verovelvollisia, jotka suorittavat sellaisen jäsenvaltion alueella, jonne ne eivät ole sijoittautuneet, sellaisia tavaroiden luovutuksia tai palveluja, jotka kuuluvat asiakkaan itseverotusjärjestelmän piiriin erityisesti arvonlisäverotuksen 194 mukaisesti.

Kolmanneksi ja viimeiseksi säännöksen mukaan on mahdollista kuitata myyjän tai palveluntarjoajan vähennyskelpoinen arvonlisävero sen asiakkaiden suoritettavaa veroa vastaan. Tämä ei ole arvonlisäverodirektiivin 168 ja 171 artiklan säännösten mukaista. Niiden nojalla vähennettävän arvonlisäveron ja kannettavan arvonlisäveron kuittaus on suoritettava kunkin verovelvollisen osalta. Tällainen poikkeussäännös ei voi myöskään perustua arvonlisäverodirektiivin 11 artiklaan.

Valitus, jonka Alliance One International, Inc. ja Standard Commercial Tobacco Company, Inc. ovat tehneet 29.12.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-24/05, Alliance One International Inc., Standard Commercial Tobacco Co., Inc. ja Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd v. Euroopan komissio, 27.10.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-628/10 P)

(2011/C 72/29)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Valittajat: Alliance One International, Inc. ja Standard Commercial Tobacco Company, Inc. (edustajat: abogado M. Odriozola Alén ja abogado A. João Vide)

Muut osapuolet: Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd ja Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-24/05 27.10.2010 antaman tuomion siltä osin kuin siinä hylätään kanneperusteet, jotka koskevat SEUT 101 artiklan 1 kohdan ja asetuksen 1/2003 ⁽¹⁾ 23 artiklan 2 kohdan ilmeisen virheellistä soveltamista, riittämättömiä perusteluja ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista siltä osin, kun Alliance One International, Inc:n, aiemmin Standard Commercial Corp., ja Standard Commercial Tobacco Co:n katsottiin olevan yhteisvastuussa;
- kumoaa komission asiassa COMP/C.38.238/B.2, Raw Tobacco Spain, 20.10.2004 tekemän päätöksen siltä osin kuin se koskee valittajia ja siltä osin kuin siinä alennetaan valittajille vastaavasti määrättyä sakkoa; ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat katsovat ensinnäkin, että komissio ja unionin yleinen tuomioistuin ovat virheellisesti soveltaneet SEUT 101 artiklan 1 kohtaa ja asetuksen 1/2003 23 artiklan 2 kohtaa katsoessaan,

että SCC ja SCTC ovat vastuussa WWTE:n tekemästä kilpailusääntöjen rikkomisesta. Valittajat väittävät erityisesti, että yhteisen määräysvalta ei riitä osoittamaan niiden olleen sellaisessa asemassa, että ne olisivat voineet ratkaisevalla tavalla vaikuttaa WWTE:n toimintaan vuoden 1998 toukokuuta edeltäneen ajanjakson aikana. Vaikka vastuun määrittäminen tällä tavoin olisi-kin mahdollista, molemmat yhteistä määräysvaltaa harjoittavat emoyhtiöt on joka tapauksessa otettava huomioon, jotta taloudellisen kokonaisuus voidaan tunnistaa. Valittajat vetoavat vaihtoehtoisesti siihen, että komissio ja sittemmin unionin yleinen tuomioistuin ovat rikkoneet SEUT 296 artiklaa, koska ne eivät esittäneet riittäviä perusteluja arviolleen, jonka mukaan kantajien on katsottava olevan yhteisvastuussa. Lisäksi unionin yleisen tuomioistuimen antamalla tuomiolla valittajilta evätään vuoden 1998 toukokuun jälkeisen ajanjakson osalta niille kuuluvat oikeudet, jotka perustuvat unionin oikeuden yleisiin periaatteisiin, Euroopan ihmisoikeussopimukseen ja perusoikeuskirjaan, joka on nyt osa Lissabonin sopimusta ja jolla on siten primaarioikeuden velvoittavuus.

Valittajat väittävät toiseksi, että unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut työjärjestyksensä 48 artiklan 2 kohtaa, loukannut valittajien puolustautumisoikeuksia ja rikkonut SEUT 296 artiklaa salliessaan komission esittää uuden argumentin ja muuttaa kirjelmäänsä, kun se vastasi sille esitettyyn kirjalliseen kysymykseen. Lisäksi valittajat katsovat, että unionin yleinen tuomioistuin ei saa tuomiossaan (ja siten jälkikäteen) selvittää komission päätöksessä esitettyjä perusteluja.

Lopuksi valittajat väittävät, että kohdellessaan muita yrityksiä suotuisammalla tavalla unionin yleinen tuomioistuin on loukannut perusoikeuskirjan 20 artiklassa taattua yhdenvertaisen kohtelun periaatetta. Valittajat väittävät yhtäältä, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen määritellesään vastuun jaon määrittämisestä koskevan menetelmän ja erityisesti ottaessaan käyttöön kahteen seikkaan perustuvan menetelmän, joka johti yritysten väliseen syrjintään niiden tekemien valitusten vahvuuden perusteella, mutta jolla ei muutoin luotu asiaa koskevaa mittapuuta. Toisaalta valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin sovelsi vastuun jaon määrittämisestä koskevaa menetelmää syrjivällä tavalla joko siten, että se ei soveltanut kahden seikan tutkimista koskevaa menetelmää Universal Corporartioniin ja Universal Leafiin, tai siten, että se ei soveltanut SCC:iin ja SCTC:iin samaa menetelmää kuin Universal Corporartioniin ja Universal Leafiin.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EUVL L 1, s. 1).

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

**Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys
24.1.2011 — Rubinetterie Teorema v. komissio**

(Asia T-370/10 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Kilpailu — Komission päätös, jolla määrätään sakko — Pankkitakaus — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Taloudellinen vahinko — Poikkeuksellisia olosuhteita ei ole — Kiireellisyysedellytys ei täyty)

(2011/C 72/30)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Rubinetterie Teorema SpA (Flero, Italia) (edustajat: asianajajat R. Cavani, M. di Muro ja P. Preda)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Antoniadis, F. Castillo de la Torre ja L. Malferrari)

Oikeudenkäynnin kohde

[SEUT] 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (asia COMP/39.092 — Kylpyhuonekalusteet) 23.6.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 4185 lopull. täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus

Määräysosa

- 1) Välitomihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Kanne 16.12.2010 — Vivendi v. komissio

(Asia T-567/10)

(2011/C 72/31)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Vivendi (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajaja O. Fréget, asianajaja J.-Y. Ollier ja asianajaja M. Struys)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- kanne on otettava tutkittavaksi
- on kumottava komission 1.1.2010 tekemä päätös, jolla se hylkäsi Vivendin 2.3.2009 tekemän kantelun (rekisteröity numerolla 2009/4269), jonka mukaan Ranskan tasavalta on rikkonut kilpailusta sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen markkinoilla 16.12.2002 annettua direktiiviä ja näin ollen SEUT 106 artiklaa, koska se on myöntänyt lainsäädännöllisen edun puhelinliittymien tason vahvistamisen alalla
- komissio on veloitettava korvaamaan kantajalle yleisessä tuomioistuimessa aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja esittää kanteensa tueksi kolme kanneperustetta.

- 1) Ensimmäisen kanneperusteen mukaan hyvän hallinnon periaatetta on loukattu, koska komissio tutki kantajan sille tekemän kantelun vain summittaisesti.
- 2) Toisen kanneperusteen mukaan on tehty oikeudellinen virhe arvioitaessa erityisoikeuksien ja yksinoikeuksien käsitettä direktiivin 2002/77/EY (¹) ja SEUT 106 artiklan 3 kohdan valossa.
 - Kantaja väittää, että komissio ei voi olla määräämättä seuraamuksia siitä, että Ranskan tasavalta myönsi lainsäädännöllisen edun France Télécomille, kun se vahvisti puhelinliittymiä koskevan yleispalvelun tariffin tasolle, joka sulki pois kaiken France Télécomin kanssa kilpailevan palveluntarjonnan, ja vetosi siihen, että yksikään yksityinen operaattori ei ollut esittänyt vaatimusta lainsäädännöllisen edun poistamista.
 - Kantaja väittää toissijaisesti, että tällaisia vaatimuksia oli esitetty.
- 3) Kolmannen kanneperusteen mukaan on tehty oikeudellinen virhe ja ilmeinen arviointivirhe siltä osin kuin kysymys on niiden velvoitteiden laajuuden arvioinnista, joita kansallisella sääntelyviranomaisella on sähköisestä viestinnästä annettujen direktiivien perusteella, koska jäsenvaltion käyttäytymistä ei voida puolustella lainsäädännön puutteellisuudella tai epätasällisuudella.

(¹) Kilpailusta sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen markkinoilla 16.9.2002 annettu neuvoston direktiivi (EYVL L 249, s. 21)

Kanne 16.12.2010 — Vivendi v. komissio**(Asia T-568/10)**

(2011/C 72/32)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Vivendi (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat O. Fréget, J-Y. Ollier ja M. Struys)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— esillä oleva kanne on otettava tutkittavaksi

— komission 1.10.2010 tekemä päätös, jolla tämä hylkäsi kan-
telun, jonka Vivendi oli tehnyt 2.3.2009 (rekisteröity nume-
rolla 2009/4267), koska se väitti Ranskan tasavallan rikko-
neen kilpailusta sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen
markkinoilla 16.12.2002 annettua direktiiviä 2002/77/EY ja
näin ollen SEUT 106 artiklan 1 kohtaa, koska Ranska oli
myöntänyt sääntelyyn perustuvan edun epäämällä ARCEP:ltä
oikeuden käyttää valtuuksiaan perinteisen toimijan
velvoittamiseksi palauttamaan toimijoille, jotka halusivat
pääsyoikeuden paikallisiin televerkko palveluihin, kannetut
summat, jotka ylittivät todelliset kustannukset, jotka aiheu-
tuivat sellaisen palvelun tarjoamisesta, johon sovelletaan
kustannuslähtöisyyttä.

— komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja esittää neljä kanneperustetta.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee oikeudellista vir-
hettä direktiivissä 2002/77/EY ⁽¹⁾ tarkoitetun ”erityisoikeu-
den” määrittelyn osalta.
- 2) Toinen kanneperuste, joka koskee sitä, että komissio
laiminlöi SEUT 106 artiklan 3 kohdan mukaista
valvontavelvoitettaan.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka koskee oikeudellista virhettä,
koska komissio katsoi virheellisesti, että velvollisuus suun-
nata tiettyjä hintoja kustannuksia kohti ei perustu Euroopan
unionin direktiiviin, vaan se on kansallisen sääntelijän
vastuulla.

- 4) Neljäs kanneperuste, joka koskee oikeudellista virhettä,
koska komissio katsoi, että yksityisten toimijoiden oikeuksia
ei loukattu, koska ne saattoivat saattaa asian kansallisiin
kauppatuomioistuimiin France Télécomin kantamien liian
korkeiden summien palauttamiseksi, vaikka tällaisen asian
monimutkaisuus merkitsee sitä, että oikeutta palautukseen
ei voida käyttää täysimääräisesti näissä tuomioistuimissa.

⁽¹⁾ Kilpailusta sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen markkinoilla
16.9.2002 annettu komission direktiivi 2002/77/EY (EYVL L 249,
s. 21)

Kanne 21.12.2010 — komissio v. Commune de Millau**(Asia T-572/10)**

(2011/C 72/33)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamies: S. Petrova avustajanaan
asianajaja E. Boutier)

Vastaaja: Commune de Millau (Millau, Ranska)

Vaatimukset

— Commune de Millaun (Millaun kunta) on katsottava olevan
yhteisvastuullisesti vastuussa sitoumuksista ja veloista, joita
Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyronilla
(SEMEA) on Euroopan komissioon nähden

— Millaun kunta on veloitettava maksamaan yhteisvastuulli-
sesti SEMEA:n kanssa kantajalle 41 012 euroa pääomaa ja
korkoa 10.3.1992 tai toissijaisesti 27.4.1993 alkaen
laskettuna

— korot on määrättävä pääomitettaviksi

— Millaun kunta on veloitettava yhteisvastuullisesti SEMEA:n
kanssa maksamaan 5 000 euroa SEMEA:n väärinkäyttöä
merkitsevän vastustuksen vuoksi

— Millaun kunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäynti-
kulut yhteisvastuullisesti SEMEA:n kanssa

— esillä oleva asia on yhdistettävä asiaan T-168/10, komissio v.
SEMEA.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajan esittämät oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-168/10, komissio v. SEMEA.⁽¹⁾ Komissio väittää lisäksi, että Milaun kunta on yhteisvastuullisesti vastuussa SEMEA:n velan takaisinmaksusta, koska kyseinen kunta on ottanut vastattavakseen SEMEA:n varat ja velat, mukaan luettuna oikeusriidan perustana oleva SEMEA:n ja komission välinen sopimus.

⁽¹⁾ EUVL 2010, C 161, d. 48.

Kanne 29.12.2010 — Just Music Fernsehbetrieb v. SMHV — France Télécom (Jukebox)

(Asia T-589/10)

(2011/C 72/34)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Just Music Fernsehbetrieb GmbH (Landshut, Saksa)
(edustaja: asianajaja T. Kaus)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: France Télécom SA (Pariisi, Ranska)

Vaatimukset

- Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 14.10.2010 asiassa R 1408/2009-1 tekemä päätös on kumottava
- vastaaja on määrättävä kumoamaan väiteasiassa B 1304494 30.9.2010 tehty päätös ja hyväksyä rekisteröintihakemus nro 6163778 kokonaisuudessaan
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut
- vastapuoli valituslautakunnassa on velvoitettava korvaamaan valituslautakunnassa ja väiteosastossa käydyistä menettelyistä kantajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja
- vaihtoehtoisesti asian käsittely on keskeytettävä, kunnes kantajan 21.12.2010 SMHV:lle esittämä vaatimus aikaisemman yhteisön tavaramerkin N:o 3 693 108 julistamisesta menetyksi on lopullisesti ratkaistu.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Luokkiin 38 ja 41 kuuluvia palveluja varten tarkoitettu kuviomerkki ”Jukebox” — yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus N:o 6 163 778

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Vastapuoli valituslautakunnassa

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Luokkiin 9, 16, 35, 38, 41 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten rekisteröity yhteisön kuviomerkki N:o 3 693 108 ”JUKE BOX”

Väiteosaston ratkaisu: Väite hyväksyttiin

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylättiin

Kanneperusteet: Kantaja katsoo, että riidanalainen päätös on i) neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 15 artiklan ja 42 artiklan 2 kohdan vastainen, sillä tavaramerkin N:o 3 693 108 ”JUKE BOX”, johon väitemenettelyssä on vedottu, tosiasiallisesta käytöstä ei esitetty näyttöä, ii) neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 65 artiklan 2 kohdan vastainen, sillä valituslautakunta erehtyi, kun se arvioi riitautetun tavaramerkin samankaltaisuutta, ja iii) neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 78 artiklan vastainen, sillä valituslautakunta ei käyttänyt tutkintavaltaansa eikä täyttä toimivaltaansa

Kanne 27.12.2010 — Thesing ja Bloomberg Finance v. EKP

(Asia T-590/10)

(2011/C 72/35)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Gabi Thesing ja Bloomberg Finance LP (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: asianajajat M.H. Stephens ja R.C. Lands)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki

Vaatimukset

- Euroopan keskuspankin päätös, joka annettiin tiedoksi 17.9.2010 ja 21.10.2010 päivätyillä kirjeillä ja jolla evätään kantajien pyyntö saada tutustua asiakirjoihin, on kumottava

— Euroopan keskuspankki on velvoitettava myöntämään kantajille oikeus tutustua kyseessä oleviin asiakirjoihin Euroopan keskuspankin asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 4.3.2004 tehdyn Euroopan keskuspankin päätöksen EKP/2004/3 ⁽¹⁾ mukaisesti

— EKP on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat SEUT 263 artiklan nojalla kumottavaksi Euroopan keskuspankin päätöstä, joka annettiin tiedoksi 17.9.2010 ja 21.10.2010 päivätyillä kirjeillä ja jolla evättiin Euroopan keskuspankin asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 4.3.2004 tehdyn Euroopan keskuspankin päätöksen EKP/2004/3 nojalla kantajien pyyntö saada tutustua seuraaviin asiakirjoihin:

- i) muistioon, jonka otsikkona on "The impact on government deficit and debt from off-market swaps. The Greek case (SEC/GovC/X/10/88a)"
- ii) toiseen muistioon, jonka otsikkona on "The Titlos transaction and possible existence of similar transactions impacting on the euro area government debt or deficit levels (SEC/GovC/X/10/88b)".

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat seuraaviin kanneperusteisiin:

EKP on kantajien mukaan ensinnäkin tulkinnut ja/tai soveltanut väärin 4.3.2004 tehdyn Euroopan keskuspankin päätöksen EKP/2004/3 4 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, jossa säädetään poikkeuksesta saman päätöksen 2 artiklassa säädettyyn yleiseen oikeuteen tutustua asiakirjoihin, koska

- i) EKP ei tulkinnut 4 artiklan 1 kohdan a alakohtaa siten, että siinä edellytetään yleiseen etuun liittyviä tekijöitä, jotta asiakirjoihin tutustuminen voidaan evätä
- ii) EKP ei antanut riittävää painoarvoa yleiseen etuun liittyville tekijöille antaakseen pyydetty asiakirjat kantajien tutustuttaviksi
- iii) EKP yliarvioi ja/tai arvioi virheellisesti yleiseen etuun liittyvän tekijän, joka puhui pyydettyjen asiakirjojen tutustuttavaksi antamista vastaan.

Kantajat väittävät lisäksi, että EKP tulkitsi ja/tai sovelsi väärin 4.3.2004 tehdyn Euroopan keskuspankin päätöksen EKP/2004/3 4 artiklan 2 kohtaa, jossa säädetään poikkeuksesta saman päätöksen 2 artiklassa säädettyyn yleiseen oikeuteen tutustua asiakirjoihin, koska

i) EKP:n olisi tullut arvioida, että "ylivoimainen" yleinen etu merkitsee yleistä etua, joka on riittävän merkittävä, jotta se kumoaa mahdollisen poikkeuksen voimassapitämistä koskevan yleisen edun

ii) EKP:n olisi tullut katsoa, että kyseessä oli tällainen ylivoimainen yleinen etu, joka puolsi pyydettyjen tietojen ilmaisemista.

Lopuksi kantajat väittävät, että EKP tulkitsi ja/tai sovelsi väärin 4.3.2004 tehdyn Euroopan keskuspankin päätöksen EKP/2004/3 4 artiklan 3 kohtaa, jossa säädetään poikkeuksesta saman päätöksen 2 artiklassa säädettyyn yleiseen oikeuteen tutustua asiakirjoihin, koska

- i) EKP:n olisi tullut arvioida, että "ylivoimainen" yleinen etu merkitsee yleistä etua, joka on riittävän merkittävä, jotta se kumoaa mahdollisen poikkeuksen voimassapitämistä koskevan yleisen edun
- ii) EKP:n olisi tullut katsoa, että kyseessä oli tällainen ylivoimainen yleinen etu, joka puolsi pyydettyjen tietojen ilmaisemista
- iii) EKP yliarvioi ja/tai arvioi virheellisesti yleiseen etuun liittyvän tekijän, joka puhui pyydettyjen asiakirjojen tutustuttavaksi antamista vastaan.

⁽¹⁾ Euroopan keskuspankin asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 4.3.2004 tehty Euroopan keskuspankin päätös EKP/2004/3 (EUVL L 80, s. 42).

Kanne 17.12.2010 — Alberto Zenato v. SMHV — Camera di Commercio Industria Artigianato et Agricoltura di Verona (RIPASSA)

(Asia T-595/10)

(2011/C 72/36)

Kannekirjelmän kieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Alberto Zenato (Verona, Italia) (edustaja: asianajaja A. Rizzoli)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Camera di Commercio Industria Artigianato et Agricoltura di Verona

Vaatimukset

- On todettava, että käsiteltävänä oleva kanne liitteineen hyväksytään
- valituslautakunnan päätös on kumottava siltä osin kuin siinä hylätään riidanalainen päätös ja määrätään valitusmenettelystä aiheutuneet kulut jaettaviksi
- väiteosaston päätös on tästä syystä vahvistettava
- SMHV on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "RIPASSA" (rekisteröintihakemus nro 106 955) luokkaan 33 kuuluvia tavaroita varten

Sen tavaramerkki- tai merkkipäätöksen haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Camera di Commercio Industria Artigianato et Agricoltura di Verona

Tavaramerkki- tai merkkipäätöksen haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Italialainen sanamerkki "VINO DI RIPASSO" (nro 528 778) luokkaan 33 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väite hylättiin

Valituslautakunnan ratkaisu: Riidanalainen päätös kumottiin ja asia palautettiin väiteosastolle

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen ja virheellinen tulkinta.

Kanne 29.12.2010 — Eurocool Logistik v. SMHV — Lenger (EUROCOOL)

(Asia T-599/10)

(2011/C 72/37)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Eurocool Logistik GmbH (Linz, Itävalta) (edustaja: asianajaja G. Secklehner)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Peter Lenger (Weinheim, Saksa)

Vaatimukset

- Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 14.10.2010 tekemä päätös asiassa R 451/2010-1, jolla vahvistettiin väiteosaston 27.1.2010 tekemä päätös väitemenettelyssä nro B 751 570, on kumottava kokonaisuudessaan, väite on hylättävä ja tavaramerkkiasia on palautettava harmonisointivirastoon rekisteröintimenettelyn jatkamiseksi ja vastaaja on velvoitettava korvaamaan kaikki tähän asiaan liittyvät oikeudenkäyntikulut, erityisesti myös valituslautakunnan menettelystä aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki EUROCOOL luokkiin 39 ja 42 kuuluvia palveluja varten

Sen tavaramerkki- tai merkkipäätöksen haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Peter Lenger

Tavaramerkki- tai merkkipäätöksen haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kansallinen kuviomerkki, joka sisältää sanaosan EUROCOOL LOGISTICS, luokkiin 35 ja 39 kuuluvia palveluja varten, ja kansallisessa liiketoiminnassa tiettyjä palveluja varten käytetty toiminimi EUROCOOL LOGISTICS

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009 ⁽¹⁾ 63 artiklan 2 kohdan ja 75 artiklan 2 kohdan rikkominen, koska kantajalle ei annettu väitemenettelyssä mahdollisuutta vastata toisen osapuolen väitteen perusteluihin valituslautakunnassa, sekä asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska kyseisten tavaramerkkien välillä ei ole sekaannusvaaraa.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1).

Kanne 7.1.2011 — Export Development Bank of Iran v. neuvosto

(Asia T-4/11)

(2011/C 72/38)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Export Development Bank of Iran (edustaja: asianajaja J.-M. Thouvenin)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- Neuvoston asetus (EU) N:o 961/2010 on kumottava siltä osin kuin se koskee kantajaa
- päätöksen 2010/413/YUTP on todettava olevan kantajaan nähden soveltumaton
- neuvoston asetuksen (EU) N:o 991/2010 16 artiklan 2 kohdan a ja b alakohda on kumottava siltä osin kuin ne koskevat kantajaa
- neuvoston päätös kantajan kirjaamisesta neuvoston asetuksen (EU) N:o 961/2010 liitteessä VIII olevaan luetteloon, on kumottava
- neuvosto on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- 1) Ensimmäinen kanneperuste koskee sitä, että Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 423/2007 kumoamisesta 25.10.2010 annettulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 961/2010⁽¹⁾ ja/tai sen 16 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdalla ei ole oikeudellista perustaa.
 - Tämän kanneperusteen ensimmäisessä osassa kantaja väittää, ettei SEUT 215 artiklaa voida käyttää asetuksen N:o 961/2010 oikeudellisena perustana, koska päätöksessä 2010/413/YUTP ei tästä säädetä.
 - Kanneperusteen toisessa osassa kantaja väittää, ettei SEUT 215 artiklaa voida käyttää asetuksen N:o 961/2010 oikeudellisena perustana, koska päätöstä 2010/413/YUTP ei ole tehty SEU V jakson 2 luvun mukaisesti.
- 2) Toinen kanneperuste koskee sitä, että asetuksen N:o 961/2010 16 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdalla loukataan kansainvälistä oikeutta, koska näillä säännöksillä ei panna täytäntöön turvallisuusneuvoston päätöstä ja koska niillä loukataan kansainvälisessä oikeudessa taattua sisäisiin asioihin puuttumattomuutta koskevaa periaatetta.
- 3) Kolmas kanneperuste koskee SEUT 215 artiklan rikkomista, koska menettely liitteeseen VIII kirjaamiseksi on ristiriidassa SEUT 215 artiklassa säädetyn menettelyn kanssa.
- 4) Neljäs kanneperuste koskee sitä, että puolustautumisoikeuksia sekä oikeutta hyvään hallintoon ja tehokkaaseen oikeusturvaan on loukattu, koska neuvosto ei ole kunnioittanut kantajan oikeutta tulla kuulluksi, ei ole perustellut riittävällä tavalla päätöstään eikä ole antanut kantajalle tilaisuutta tustua asiakirja-aineistoon.

5) Viides kanneperuste koskee suhteellisuusperiaatteen loukkaamista.

— Kantaja väittää ensinnäkin, että riidanalaiset päätökset ovat sopimattomia, koska kantajan hallinnoimien varojen ja muiden taloudellisten resurssien jäädyttäminen merkitsee sellaisten varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttämistä, jotka eivät ole kantajan vapaasti käytettävissä ja jotka kuuluvat sen asiakkaille.

— Kantaja väittää myös, että sille määrätty seuraamus on kohtuuton suhteessa niihin tosiseikkoihin, joista sitä moititaan, ja että seuraamus perustuu vanhoihin ja toteen näytettävättömiin tosiseikkoihin.

6) Kuudes kanneperuste koskee omaisuudensuojan loukkaamista, koska kantajan omistusoikeuteen määrätty rajoitus on suhteeton siitä syystä, että sen puolustautumisoikeuksia ei kunnioitettu menettelyn kuluessa.

7) Seitsemäs kanneperuste koskee syrjintäkiellon periaatteen loukkaamista, sillä kantajalle on määrätty seuraamuksia ilman, että asiassa olisi osoitettu sen osallistuneen tietoisesti ja vapaaehtoisesti toimiin, joilla pyritään kiertämään rajoittavia toimenpiteitä tai joista aiheutuu tällainen seuraus.

⁽¹⁾ EUVL L 281, s. 1.

Kanne 7.1.2011 — Export Development Bank of Iran v. neuvosto

(Asia T-5/11)

(2011/C 72/39)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Export Development Bank of Iran (edustaja: asianajaja J.-M. Thouvenin)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- 25.10.2010 tehty päätös 2010/644/YUTP on kumottava siltä osin kuin se koskee kantajaa
- neuvoston kantajalle osoittamaan 28.10.2010 päivättyyn kirjeeseen sisältynyt päätös on kumottava
- päätöksen 2010/413/YUTP on todettava olevan kantajaan nähden soveltumaton
- neuvosto on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajan esittämät oikeudelliset perustelut ja pääasialliset perustelut ovat olennaisilta osiltaan samat tai samanlaiset kuin asiassa T-4/11, Export Development Bank of Iran vastaan neuvosto.

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 5.1.2011 virkamiestuomioistuimen asiassa F-9/09, Vicente Carbajosa ym. v. komissio, 28.10.2010 antamasta tuomiosta

(Asia T-6/11 P)

(2011/C 72/40)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Currall ja B. Eggers)

Muut osapuolet: Isabel Vicente Carbajosa (Bryssel, Belgia), Niina Lehtinen (Bryssel, Belgia) ja Miriam Menchen (Bryssel, Belgia)

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa virkamiestuomioistuimen asiassa F-9/09, Vicente Carbajosa ym. v. komissio, 28.10.2010 antaman tuomion,
- palauttaa asian virkamiestuomioistuimeen, jotta se voi tutkia kumoamisperusteet, joihin kantajat ovat vedonneet,
- määrää, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi kahteen valitusperusteeseen.

- 1) Ensimmäisessä valitusperusteessa valittaja väittää, että perusteluvelvollisuutta, puolustautumisoikeuksia ja oikeusvarmuuden periaatetta on loukattu, koska virkamiestuomioistuin hyväksyi kanneperusteen, jota ei ollut esitetty kyseessä olevassa asiassa ja joka ei siinä tullut edes viran puolesta tutkittavaksi, vaan toisen asian yhteydessä.

- 2) Toisessa valitusperusteessa valittaja väittää toissijaisesti, että Euroopan unionin virkamiesten henkilöstösääntöjen liitteessä III olevaa 1, 5 ja 7 artiklaa ja Euroopan unionin henkilöstövalintatoimiston (EPSO) perustamisesta tehtyjä päätöksiä oli rikottu sekä perusteluvelvollisuus oli laiminlyöty, koska virkamiestuomioistuin katsoi virheellisesti, että EPSO:lla ei ollut toimivaltaa tehdä päätöstä, jolla se jätti ottamatta kantajat luetteloon hakijoista, joita pyydetään toimittamaan täydellinen hakemus esivalintakokeiden jälkeen.

Kanne 7.1.2011 — Bank Kargoshaei ym. v. neuvosto

(Asia T-8/11)

(2011/C 72/41)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Bank Kargoshaei, Bank Melli Iran Investment Company, Bank Melli Iran Printing and Publishing Company, Cement Investment & Development Co., Mazandaran Cement Company, Melli Agrochemical Company ja Shomal Cement Co. (Teheran, Iran) (edustajat: asianajajat L. Defalque ja S. Woog)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta tehdyn päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 25.10.2010 tehdyn neuvoston päätöksen 2010/644/YUTP ⁽¹⁾ liitteessä olevan B osan 5 kohta sekä Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 423/2007 kumoamisesta 25.10.2010 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 961/2010 ⁽²⁾ VIII liitteessä olevan B osan 5 kohta on kumottava ja neuvoston 28.10.2010 päivättyyn kirjeeseen sisältyvä päätös on kumottava
- on todettava, että 26.7.2010 tehdyn neuvoston päätöksen ⁽³⁾ 20 artiklan 1 kohdan b alakohta ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 961/2010 16 artiklan 2 kohdan a alakohta ovat lainvastaisia ja ettei niitä voida soveltaa kantajiin
- neuvosto on veloitettava korvaamaan kantajille tästä kanneesta aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi kanneperusteisiin, jotka ovat samoja kuin ne kanneperusteet, joihin kantaja on vedonnut asiassa T-7/11, Bank Melli Iran vastaan neuvosto.

⁽¹⁾ EUVL L 281, s. 81.

⁽²⁾ EUVL L 281, s. 1.

⁽³⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 tehty neuvoston päätös 2010/413/YUTP (EUVL L 195, s. 39).

Kanne 6.1.2011 — Air Canada v. komissio

(Asia T-9/11)

(2011/C 72/42)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Air Canada (Saint Laurent, Kanada) (edustajat: solicitor J. Pheasant ja solicitor T. Capel)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- päätös on kumottava, 2 ja 3 artikla mukaan lukien, tai toissijaisesti on kumottava osia päätöksestä SEUT 263 artiklan nojalla
- sakko on kumottava tai toissijaisesti sakon määrää on alennettava, mukaan lukien se, että sakon määrä alennetaan nollaan euroon, SEUT 261 artiklan nojalla
- komissio on veloitettava toteuttamaan unionin tuomioistuimen tuomion täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet SEUT 266 artiklan nojalla, ja
- komissio on veloitettava korvaamaan Air Canadalle tämän kanteen laatimisesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja kaikissa tämän oikeudenkäynnin myöhemmissä vaiheissa aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kuuteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee sitä, että kantajan puolustautumisoikeuksia on loukattu, koska komissio on muuttanut kantajan esittämien väitteiden sisältöä

väitetiedoksiannon ja päätöksen välillä ja on sen vuoksi perustanut päätöksensä tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen uuteen arviointiin, jonka osalta kantajalle ei ole annettu mahdollisuutta tulla kuulluksi.

- 2) Toinen kanneperuste, joka koskee sitä, että

— päätös perustuu todisteisiin, joita ei voida ottaa tutkittavaksi, sillä niitä todisteita, joihin komissio tukeutuu kantajan vastaisessa päätöksessä, ei voida ottaa tutkittavaksi

— komissio on loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, joka on unionin oikeuden periaate, ja on jättänyt soveltamatta unionin oikeuden mukaisia näyttöä koskevia vaatimuksia, kun se on käyttänyt tiettyjä todisteita kantajaa vastaan ja on samalla katsonut, että samat tai olennaisilta osin samat todisteet eivät riitä todisteiksi tiettyjen muiden väitetiedoksiannon kohteena olevien rikkomisista, ja kun se on jättänyt ottamatta huomioon kantajan esittämät tosiseikkoja koskevat oikaisut ja täsmennykset.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka koskee sitä, ettei kantaja ole osallistunut mihinkään rikkomiseen, koska

— päätöksen päätösoosan 2 ja 3 artiklassa ei ole todettu, että kantaja on osallistunut yhtenä kokonaisuutena pidettävään jatkettuun rikkomiseen, jota on kuvailtu perusteluosassa

— komissio ei ole täyttänyt SEUT 101 artiklan 1 kohdan ja sovellettavan oikeuskäytännön mukaisia merkityksellisiä oikeudellisia edellytyksiä siten, että se voisi katsoa kantajan olevan vastuussa yhtenä kokonaisuutena pidettävästä jatketusta rikkomisesta

— riidanalaisessa päätöksessä ei ole osoitettu, että kantaja olisi syylistynyt rikkomiseen, niiden todisteiden perusteella, joita komissiolla on toisen kanneperusteen valossa oikeus käyttää kantajaa vastaan esitettyjen väitteiden arvioinnissa.

- 4) Neljäs kanneperuste, joka koskee sitä, että relevantteja markkinoita ei ole määritetty tai toissijaisesti ei ole asianmukaisesti määritetty unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä asetetun lakisääteisen sovellettavan velvollisuuden vastaisesti ja erityisesti oikeusvarmuuden periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen vastaisesti.

- 5) Viides kanneperuste, joka koskee sitä, että sakko olisi kumottava kokonaisuudessaan tai toissijaisesti sen määrää olisi huomattavasti alennettava (mukaan lukien alentaminen 0 euroon) muiden kanneperusteiden perusteella ja sillä perusteella, että komissio ei ole soveltanut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, joka on unionin oikeuden periaate, kun se on arvioinut sakon määrää.

- 6) Kuudes kanneperuste, joka koskee sitä, että perustelut ovat puutteellisia SEUT 296 artiklan mukaisen perusteluvelvollisuuden vastaisesti.

neuvosto teki ilmeisen arviointivirheen arvioidessaan sitä, täyttyivätkö edellytykset vai eivät. Näin ollen kantajan nimeäminen ei ole perusteltua.

Kanne 6.1.2011 — Sina Bank v. neuvosto

(Asia T-15/11)

(2011/C 72/43)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Sina Bank (Teheran, Iran) (edustajat: asianajajat B. Mettetal ja C. Wucher-North)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- asetuksen N:o 961/2010 ⁽¹⁾ liitteessä VIII olevan B osan 8 kohta on kumottava kantajaa koskevilta osin
- neuvoston 28.10.2010 tekemän päätöksen sisältävä kirje on kumottava
- on todettava, ettei Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä tehdyn neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP ⁽²⁾ liitteessä II olevaa B osan 8 kohtaa voida soveltaa siltä osin kuin se koskee kantajaa
- on todettava, ettei neuvoston asetuksen N:o 961/2010 16 artiklan 2 kohtaa voida soveltaa kantajaan
- on todettava, ettei neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP 20 artiklan 1 kohdan b alakohdtaa voida soveltaa kantajaan
- neuvosto on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja tämän lisäksi korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja esittää kanteensa tueksi neljä kanneperustetta:

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisissa vuoden 2010 asetuksessa ja päätöksessä nimeämiselle asetetut olennaiset edellytykset eivät täyty kantajan osalta ja/tai

- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan kantajan nimeäminen on vastoin yhdenvertaisen kohtelun periaatetta

— kantajaa kohdeltiin epäyhdenvertaisesti, kun otetaan huomioon muiden iranilaisten pankkien tilanne

— kantajaa kohdeltiin sekä vuoden 2010 asetuksessa että päätöksessä epäyhdenvertaisesti, kun otetaan huomioon muiden luetteloon sisällytettyjen iranilaisten pankkien tilanne

— kantajaa kohdeltiin epäyhdenvertaisesti, kun otetaan huomioon "Daftarin" ja Mostaz'afan -säätiön tilanne.

- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan puolustautumisoikeuksia ei ole kunnioitettu ja vaatimusta siitä, että seuraamukset on perusteltava, ei ole täytetty, koska

— kantaja ei saanut neuvostolta mitään tietoa, jotta se voisi puolustaa kantaansa, lukuun ottamatta suppeaa kahden rivin pituista yleisluonteista ja epätarkkaa perustelua

— neuvosto ei vastannut kantajalle tai tämän asianajajien kirjeisiin, vaikka kantaja oli esittänyt yksityiskohtaisia nimeämistään koskevia tietojensaantipyyntöjä neuvostolle

— tässä tilanteessa ei ole mahdollista arvioida, onko toimenpide asianmukainen vai onko siinä virhe;

— kaikki kantajaa vastaan puhuvat seikat olisi pitänyt antaa niin pitkälle kuin mahdollista kantajalle tiedoksi joko samalla hetkellä, kun varojen jäädyttämistä koskeva alkuperäinen päätös tehdään, tai mahdollisimman pian sen jälkeen.

- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan rajoittavat toimenpiteet loukkaavat kantajan omistusoikeuden suojaa ja eivät ole päätöksen oikeasuhteisuutta koskevan Euroopan unionin periaatteen vastaisesti oikeasuhteisia, koska:

— neuvoston tavoitteleman päämäärän ja kantajaan kohdistetun rajoittavan toimenpiteen välillä ei ole yhteyttä

— neuvosto ei ole tunnistanut yhtään liiketointa, jossa kantaja olisi osallisena

- on olemassa muita mahdollisia oikeasuhteisempia toimenpiteitä, joita voidaan toteuttaa väitettyihin iranilaisiin ”ydinvoimatoimiin” ja näiden toimien rahoittamiseen liittyvän vaaran varalta.

- (¹) Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 423/2007 kumoamisesta 25.10.2010 annettu neuvoston asetys (EU) N:o 961/2010 (EUVL L 281, s. 1).
- (²) Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 tehty neuvoston päätös 2010/413/YUTP (EUVL L 195, s. 39).

Kanne 14.1.2011 — Alankomaat v. komissio

(Asia T-16/11)

(2011/C 72/44)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: C. Wissels, M. de Ree ja M. Noort)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että yleinen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maaloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 4.11.2010 tehdyn Euroopan komission päätöksen 2010/668/EU 1 artiklan siltä osin kuin tämän päätöksen 1 artikla koskee Alankomaita ja siinä on kyse (kokonaismäärältään) 28 947 149,31 euron suuruisesta rahoitusta koskevasta oikaisusta, jota sovelletaan perunatärkkelyksen tuotannon kiintiöjärjestelmän puitteissa vuosina 2003–2008 ilmoitettujen menojen osalta

- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio on soveltanut päätöksessä 2010/668/EU 10 prosentin suuruisesta kiinteää oikaisua Alankomaiden viranomaisten ilmoittamiin menoihin, jotka on maksettu vuosina 2003–2008 perunatärkkelyksen eurooppalaisen tukijärjestelmän puitteissa.

Komission mukaan Alankomaiden viranomaiset maksoivat tärkkelyksen tuotantoyrityksille ja perunantuottajille tukea ennen kuin perunantuottajille oli maksettu toimitetuista perunoista vähimmäishinnan koko määrä.

Alankomaiden hallitus katsoo, että vähimmäishinta on maksettu kokonaisuudessaan ennen tuen myöntämistä tärkkelyksen tuotantoyrityksille ja perunantuottajille. Vähimmäishinta on maksettu yhtäältä kuittaamalla osa vähimmäishinnasta sen vielä maksamatta olevan (yksityisoikeudellisen) saatavan kanssa, joka tuotantoyrityksellä oli tuottajalta, ja toisaalta siirtämällä loput vähimmäishinnasta tuottajan nimeämälle (pankki)tilille.

Kantaja esittää kanteensa tueksi viisi kanneperustetta.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan asiassa on rikottu asetuksen N:o 1258/99 (¹) 7 artiklan 4 kohtaa ja asetuksen N:o 1290/2005 (²) 31 artiklaa, kun ne luetaan yhdessä asetuksen N:o 1868/94 (³) 5 artiklan, asetuksen N:o 97/95 (⁴) 11 artiklan, asetuksen N:o 2236/2003 (⁵) 10 artiklan, asetuksen N:o 2237/2003 (⁶) 26 artiklan ja asetuksen N:o 1973/2004 (⁷) 20 artiklan kanssa, sillä, että menot on suljettu rahoituksen ulkopuolelle, vaikka palkkion ja suorien tukien myöntämisedellytykset täytyivät, koska vähimmäishinta maksettiin kuittausten ja tilisiirtoin.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan asiassa on rikottu asetuksen N:o 1258/99 7 artiklan 4 kohtaa ja asetuksen N:o 1290/2005 31 artiklaa, kun se luetaan yhdessä asetuksen N:o 1868/94 5 artiklan, asetuksen N:o 97/95 11 artiklan, asetuksen N:o 2236/2003 10 artiklan, asetuksen N:o 2237/2003 26 artiklan ja asetuksen N:o 1973/2004 20 artiklan kanssa, sillä, että menot on suljettu rahoituksen ulkopuolelle, vaikka vähimmäishinta oli tuottajien vapaasti käytettävissä ennen palkkion ja suoran tuen myöntämistä.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan asiassa on rikottu asetuksen N:o 1258/99 7 artiklan 4 kohtaa, asetuksen N:o 1663/95 (⁸) 8 artiklaa, asetuksen N:o 1290/2005 31 artiklaa, asetuksen N:o 885/2006 (⁹) 11 artiklaa ja lounastuotantotukioikeuksia sillä, että menot on suljettu rahoituksen ulkopuolelle, vaikka näissä säännöksissä tarkoitettua kontradiktorista menettelyä ei ole noudatettu kaikkien niiden toteamusten osalta, joille poissuljenta perustui.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan asiassa on rikottu asetuksen N:o 1258/99 7 artiklan 4 kohtaa ja asetuksen N:o 1290/2005 31 artiklaa, kun ne luetaan yhdessä asetuksen N:o 97/95 11 artiklan, asetuksen N:o 2236/2003 10 artiklan, asetuksen N:o 2237/2003 26 artiklan ja asetuksen N:o 1973/2004 20 artiklan kanssa, sillä menot on suljettu rahoituksen ulkopuolelle, vaikka maksajavirasto pystyi tarkistamaan vähimmäishinnan maksamisen vastaanottajavaltioiden perusteella.

- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan asiassa on rikottu asetuksen N:o 1258/99 7 artiklan 4 kohtaa, asetuksen N:o 1290/2005 31 artiklan 2 kohtaa ja loukattu suhteellisuusperiaatetta sillä, että on sovellettu 10 prosentin suuruisia kiinteää oikaisua, vaikka ainoana puutteena oli väärän lähtökohdan käyttäminen vähimmäishinnan maksamista koskevan edellytyksen soveltamisessa ja tarkastuksessa.

- (¹) Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17.5.1999 annettu neuvoston asetukset (EY) N:o 1258/1999 (EYVL L 160, s. 103).
 (²) Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21.6.2005 annettu neuvoston asetukset (EY) N:o 1290/2005 (EUVL L 209, s. 1).
 (³) Perunatärkkelystuotannon kiintiöjärjestelmästä 27.7.1994 annettu neuvoston asetukset (EY) N:o 1868/94 (EYVL L 197, s. 4).
 (⁴) Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä perunantuottajille maksettavan vähimmäishinnan ja tasausmaksun osalta sekä perunatärkkelystuotannon kiintiöjärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1868/94 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 17.1.1995 annettu neuvoston asetukset (EY) N:o 97/95 (EYVL L 16, s. 3).
 (⁵) Perunatärkkelystuotannon kiintiöjärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1868/94 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23.12.2003 annettu komission asetukset (EY) N:o 2236/2003 (EUVL L 339, s. 45).
 (⁶) Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osastossa säädettyjen tietyjen tukijärjestelmien soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23.12.2003 annettu komission asetukset (EY) N:o 2237/2003 (EUVL L 339, s. 52).
 (⁷) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, jotka koskevat mainitun asetuksen IV ja IV a osastossa säädettyjä tukijärjestelmiä sekä kesannoidun maan käyttöä raaka-aineiden tuottamiseen 29.10.2004 annettu komission asetukset (EY) N:o 1973/2004 (EUVL L 345, s. 1).
 (⁸) Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen osalta 7.7.1995 annettu komission asetukset (EY) N:o 1663/1995 (EYVL L 158, s. 6).
 (⁹) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maksajavirastojen ja muiden elinten hyväksymisen sekä maataloustukirahaston ja maaseuturahaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen osalta 21.6.2006 annettu komission asetukset (EY) N:o 885/2006 (EUVL L 171, s. 90).

Kanne 19.1.2011 — Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband v. komissio

(Asia T-22/11)

(2011/C 72/45)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband (Münster, Saksa) (edustajat: asianajajat I. Liebach ja A. Rosenfeld)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- valtiontuesta (MC 8/2009 ja C-43/2009, Saksa — WestLB) 21.12.2010 tehty komission päätös C(2010) 9525 lopullinen on osittain kumottava siltä osin kuin päätöksellä on kieltäydytty myöntämästä Saksan 28.10.2010 pyytämää pidentystä Westdeutsche Immobilienbank AG:n uuden liiketoiminnan luovuttamisen ja lakkauttamisen määräaikaan pidemmäksi ajaksi kuin 15.2.2011 asti

- toissijaisesti valtiontuesta (MC 8/2009 ja C-43/2009, Saksa — WestLB) 21.12.2010 tehty komission päätös C(2010) 9525 lopullinen on osittain kumottava siltä osin kuin komissio on siinä välillisesti katsonut, että Saksa oli tehnyt vain yhden yhdistetyn pyynnön Westdeutsche Immobilienbank AG:n uuden liiketoiminnan luovuttamisen ja lakkauttamisen määräajan pidentämisestä 15.2.2011 asti ja ettei määräajan jatkamisesta sitä pidemmäksi ajaksi ole sen vuoksi ollut tarpeen lausua

- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteen tueksi viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 296 artiklan 2 kohdan mukaisen perusteluvollisuuden laiminlyöminen

- Kantaja väittää tältä osin, ettei komissio ole selittänyt, miksi se on käsitellyt Saksan tekemät määräajan pidentämistä koskeneet kaksi pyyntöä yhtenä yhdistettynä pyyntönä.

- Kantajan mukaan komissio ei myöskään ole selittänyt, miksi valtiontuesta C-43/08 (ex N 390/08), jonka Saksa haluaa myöntää WestLB AG:n rakenneuudistukseen, 12.5.2009 tehdyn komission päätöksen K(2009) 3900 lopullinen korjattu (jäljempänä 12.5.2009 tehty päätös) 2 artiklan 2 kohdan mukaiset edellytykset määräajan pidentämiselle eivät olisi täyttyneet.

- 2) Toinen kanneperuste: virhe harkintavallan käyttämisessä ja arviointivirhe

- Kantaja väittää tässä yhteydessä, että komission harkinnanvarainen ratkaisu määräajan pidentämisestä perustuu tosiseikkojen virheelliseen toteamiseen. Kantajan mukaan riidanalainen päätös on virheellinen siksi, että sen lähtökohdalla on, että määräajan pidentämistä olisi pyydetty vain 15.2.2011 asti, ja vastaavasti siksi, että siinä välillisesti katsotaan, ettei pyynnöstä, joka koskee määräajan pidentämistä sitä pidemmäksi ajaksi, ole enää tarpeen lausua.

- Lisäksi kantaja väittää, ettei komissio ole käyttänyt 12.5.2009 tehdyn päätöksen 2 artiklan 2 kohdassa nimenomaisesti edellytettyä mahdollisuutta määräjän pidentämiseen, vaikka sen edellytykset ovat olleet olemassa. Sen sijaan komissio on vedonnut määräjän pidentämistä koskevaan erityislaatuiseen kirjoittamattomaan toimivaltaan, jolla ei ole oikeudellista perustaa ja jonka yksityiskohtaiset edellytykset ovat täysin epäselvät.

3) Kolmas kanneperuste: suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen

- Kantaja väittää tältä osin muun muassa, että komission päätös Westdeutsche Immobilienbank AG:n uuden liiketoiminnan lakkauttamisesta 15.2.2011 jälkeen on epäsuhteessa siitä aiheutuviin haittoihin.

4) Neljäs kanneperuste: yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaaminen

- Tässä yhteydessä väitetään, että komissio on myöntänyt selvästi pidempiä määräaikoja osakkuuksien ja myös kiinteistörahoitusyhtiöiden luovuttamiseen muissa rahoituskriisiin liittyneissä tapauksissa, joissa rahoituslaitoksille myönnettyt tuet ovat olleet olennaisesti suurempia.

5) Viides kanneperuste: Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkominen ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaaminen

- Kantaja väittää viidennen kanneperusteen yhteydessä, ettei komissiolla ole oikeutta tulkita ja ratkaista jäsenvaltion tekemiä pyyntöjä niiden nimenomaisen sanamuodon, sisällön ja tarkoituksen vastaisella tavalla.

Kanne 18.1.2011 — Fraas v. SMHV (Mustan, beigen, ruskean, tummanpunaisen ja harmaan värinen ruutukuvio)

(Asia T-26/11)

(2011/C 72/46)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: V. Fraas GmbH (Helmrechts-Wüstenselbitz, Saksa) (edustajat: asianajaja R. Kunze ja asianajaja G. Württenberger)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vaatimukset

- Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan asiassa R 1317/2010-4 15.11.2010 tekemä päätös on kumottava
- sisämarkkinoiden harmonisointivirasto on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Mustan, beigen, ruskean, tummanpunaisen ja harmaan väristä ruutukuviota esittävä kuviomerkki luokkiin 18, 24 ja 25 kuuluvia tavaroita varten

Tutkijan päätös: Yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa luettuna yhdessä 7 artiklan 2 kohdan kanssa on rikottu, koska kyseinen yhteisön tavaramerkki on erottamiskykyinen, ja lisäksi asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 ja 76 artiklaa on rikottu, koska valituslautakunta ei ole arvioinut kantajan laajaa selvitystä tosiseikoista ja oikeudellisista seikoista.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009. L 78, s. 1).

Kanne 21.1.2011 — Rheinischer Sparkassen- und Giroverband v. komissio

(Asia T-27/11)

(2011/C 72/47)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Rheinischer Sparkassen- und Giroverband (Düsseldorf, Saksa) (edustajat: asianajajat A. Rosenfeld ja I. Liebach)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Komission 21.12.2010 tekemä päätös K(2010) 9525 lopullinen, Valtiontuki, MC 8/2009 ja C-43/2009 — Saksa — WestLB, on kumottava siltä osin kuin sillä hylätään Saksan 28.10.2010 esittämä hakemus Westdeutschen Immobilienbank AG:n myymiselle ja uuden liiketoiminnan lopettamiselle asetetun määräjän pidentämiseksi 15.2.2011 jälkeen,
- toissijaisesti komission 21.12.2010 tekemä päätös K(2010) 9525 lopullinen, Valtiontuki, MC 8/2009 ja C-43/2009 — Saksa — WestLB, on kumottava osittain siltä osin kuin komissio päättää siinä implisiittisesti, että Saksa on tehnyt vain yhden hakemuksen Westdeutschen Immobilienbank AG:n myymiselle ja uuden liiketoiminnan lopettamiselle asetetun määräjän pidentämiseksi 15.2.2011 saakka eikä tämän vuoksi ollut mahdollista päättää määräjän pidentämisestä kyseisen päivämäärän jälkeen;

— Euroopan komissio on velvoitettu korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja esittää kanteensa tueksi viisi kanneperustetta.

1) Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 296 artiklan toisen kohdan mukaisen perusteluvollisuuden noudattamatta jättäminen

— Kantaja väittää tältä osin, että komissio ei ole esittänyt, miksi se on yhdistänyt Saksan tekemät kaksi määräajan pidentämistä koskevaa hakemusta yhdeksi hakemukseksi.

— Komissio ei ole myöskään selittänyt, miksi valtiontuesta C-43/08 (ex N 390/08), jonka Saksa haluaa myöntää WestLB AG:n rakenneuudistukseen 12.5.2009 tehdyn, myöhemmin korjatun komission päätöksen K(2009) 3900 lopullinen (jäljempänä 12.5.2009 tehty päätös) 2 artiklan 2 kohdan mukaiset määräajan pidentämistä koskevat edellytykset eivät sen mukaan olleet täyttyneet.

2) Toinen kanneperuste: Arviointivirheet

— Kantaja väittää tässä yhteydessä, että komissio nojautuu harkintavaltansa nojalla tekemässään määräajan pidentämistä koskevassa päätöksessään virheellisiin tosiseikoihin koskeviin toteamuksiin. Kantajan mukaan riidanalaisessa päätöksessä lähdetään virheellisesti siitä, että hakemuksessa pyydetään määräajan pidentämistä ainoastaan 15.2.2011 saakka, tai siinä todetaan implisiittisesti, ettei pidemmästä määräajan pidennyksestä voida enää päättää.

— Tämän lisäksi kantaja väittää, ettei komissio ole käyttänyt 12.5.2009 tehdyn päätöksen 2 artiklan 2 kohdassa nimenomaisesti säädettyä määräajan pidentämismahdollisuutta, vaikka sen edellytykset olivat täyttyneet. Komissio on sen sijaan vedonnut kirjoittamattomaan pidentämistä koskevaan sui generis -oikeuteen, jolla ei ole mitään oikeudellista perustaa ja jota koskevat yksityiskohdalliset edellytykset ovat täysin epäselvät.

3) Kolmas kanneperuste: Suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen

— Kantaja väittää tältä osin muun muassa, että komission tekemä päätös Westdeutschen Immobilienbank AG:n uuden liiketoiminnan päättämisestä 15.2.2011 jälkeen on kyseisestä päätöksestä johtuvien haittojen vuoksi suhteeton.

4) Neljäs kanneperuste: Yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaaminen

— Kantaja väittää tässä yhteydessä, että komissio on muissa finanssikriisiin liittyvissä tapauksissa, joissa rahoituslaitoksille on myönnetty huomattavasti suurempia tukia, myöntänyt selvästi pidempiä määräaikoja osuuksien samoin kuin kiinteistörahoitusyhtiöiden myymiselle.

5) Viides kanneperuste: Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkominen ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaaminen

— Kantaja väittää viidennen kanneperusteen yhteydessä, että komissio ei voi tulkita jonkin jäsenvaltion esittämiä hakemuksia eikä tehdä niitä koskevia päätöksiä niiden nimenomaisen sanamuodon ja tarkoituksen vastaisesti.

Kanne 23.1.2011 — Koninklijke Luchtvaart Maatschappij v. komissio

(Asia T-28/11)

(2011/C 72/48)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (Amstelveen, Alankomaat) (edustaja: asianajaja M. Smeets)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— komission 9.11.2010 tekemä päätös K(2010) 7694 lopull. on kumottava kokonaan tai osittain ja toissijaisesti

— määrättyä sakkoa on alennettava.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 263 artiklan (ent. EY 230 art.) mukainen kanne SEUT 101 artiklan (ent. EY 81 art.), ETA-sopimuksen 53 artiklan ja lentoliikenteestä tehdyn Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen sopimuksen 8 artiklan mukaisesta menettelystä (asia COMP/39.258 — lentorahti) 9.11.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 7694 lopull., joka on osoitettu KLM N.V:lle, uudelleen tarkastelemiseksi ja kumoamiseksi ja toissijaisesti SEUT 261 (ent. EY 229 art.) artiklan mukaisesti määrätyn sakon alentamiseksi.

Kanteensa tueksi kantaja esittää neljä kanneperustetta.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisesta päätöksestä puuttuvat SEUT 296 artiklassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan C alakohdassa tarkoitettut perustelut. Kantaja esittää tähän liittyen seuraavat väitteet:
- perustavanlaatuinen epäjohtonmukaisuus päätöksen päätösoosan ja perustelujen välillä
 - epäjohtonmukaisuudet päätöksen päätösoosan ja perustelujen välillä estävät sen, että tuomioistuin voisi tarkastella sitä tehokkaasti uudelleen
 - perustelujen epäjohtonmukaisuudet ja niiden selkeyden puuttuminen seuraavien seikkojen osalta (i) rikkomisen laajuus ja päätöksen adressaatit, (ii) provisioiden puuttuminen (iii) polttoainelisen käyttöönotto estävät sen, että tuomioistuin voisi tarkastella päätöstä tehokkaasti uudelleen
 - perustelujen epäjohtonmukaisuudet ja niiden selkeyden puuttuminen vuoden 2006 sakkojen määräämistä koskevien suuntaviivojen soveltamisen sekä sakkojen määräämisen osalta estävät sen, että tuomioistuin voisi tarkastella päätöstä tehokkaasti uudelleen
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan päätös tehtiin EU:n perusoikeuskirjan 41, 47, 48, 49 ja 50 artiklassa tarkoitettua oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin loukaten. Kantaja väittää tähän liittyen seuraavaa:
- komissio ei noudattanut oikeutta tulla kuulluksi, oikeutta puolueettomaan tuomioistuimeen eikä syyttömyysolettaa, jotka vahvistetaan perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan a alakohdassa, 47 artiklassa ja 48 artiklassa, koska se jätti kuulematta adressaatteja eri muutoksista, jotka koskivat asian laajuutta ja adressaattien lukumäärää
 - perusoikeuskirjan 49 artiklassa määrätyn laillisuusperiaatteen ja määrättävien sakkojen oikeasuhteisuuden periaatteen loukkaaminen, koska KLM Cargon koko liikevaihto huomioitiin myynnin arvossa vuoden 2006 sakkojen määräämistä koskevien suuntaviivojen perusteella, ja oikeuden tulla kuulluksi loukkaaminen tähän liittyen
 - perusoikeuskirjan 49 artiklassa määrätyn laillisuusperiaatteen ja sakkojen oikeasuhteisuuden periaatteen sekä sen 50 artiklassa määrätyn non bis in idem -periaatteen loukkaaminen, koska myynti ETA:n ulkopuolella huomioitiin myynnin arvossa vuoden 2006 sakkojen määräämistä koskevien suuntaviivojen perusteella ja koska myynnin tämän arvon enimmäismäärän määrittämiseksi käytettiin valikoimatonta kriteeriä, ja oikeuden tulla kuulluksi loukkaaminen tähän liittyen.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan sakko määrättiin SEUT 101 artiklan, asetuksen N:o 1/2003 (¹) 23 artiklan ja vuoden 2006 sakkojen määräämistä koskevien suuntaviivojen vastaisesti, koska:
- vuoden 2006 suuntaviivojen mukaan sellaista myyntiä ei voida huomioida myynnin arvossa, joka ei liity suoraan tai epäsuorasti rikkomiseen
 - vuoden 2006 suuntaviivojen mukaan sakko ei voi perustua myyntiin ETA:n ulkopuolella.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan sakkojen määrittäminen vuoden 2006 suuntaviivojen perusteella on tapahtunut ilmeisen virheellisesti ja luottamuksensuojan periaatteen, suhteellisuusperiaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaisesti. Kantaja esittää tähän liittyen seuraavaa:
- on ilmeisen virheellistä ja luottamuksensuojan periaatteen, suhteellisuusperiaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaista katsoa, että myynti, joka liittyy suoraan tai epäsuorasti rikkomiseen, vastaa KLM Cargon koko myyntiä
 - on ilmeisen virheellistä ja luottamuksensuojan periaatteen, suhteellisuusperiaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaista katsoa, että myynnin, joka liittyy suoraan tai epäsuorasti rikkomiseen, on sisällettävä KLM:n Cargon myynnin ETA:n ulkopuolella
 - on ilmeisen virheellistä ja suhteellisuusperiaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaista määrittää rikkomisen vakavuus viittaamatta lisien luonteeseen ja määrittää sekä myynnin arvo että rikkomisen vakavuus rikkomisen kokonaislaajuuden valossa
 - on ilmeisen virheellistä ja suhteellisuusperiaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaista määrittää sakon lisämäärä (entry fee) rikkomisen kestosta riippumatta
 - on ilmeisen virheellistä ja suhteellisuusperiaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaista vahvistaa sakon alennus 15 prosentiksi hallituksen väliintulon vuoksi.

(¹) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EUVL 2003, L 1, s. 1)

Kanne 20.1.2011 — Fraas v. SMHV (Vaaleanpunaisen, violetin, beigen ja tummanharmaan värinen ruutukuvio)

(Asia T-31/11)

(2011/C 72/49)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: V. Fraas GmbH (Helmrechts-Wüstenselblitz, Saksa)
(edustajat: asianajaja R. Kunze ja asianajaja G. Würtenberger)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vaatimukset

- Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan asiassa R 1284/2010-4 15.11.2010 tekemä päätös on kumottava
- sisämarkkinoiden harmonisointivirasto on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Vaaleanpunaisen, violetin, beigen ja tummanharmaan väristä ruutukuviota esittävä kuviomerkki luokkiin 18, 24 ja 25 kuuluvia tavaroita varten

Tutkijan päätös: Yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009 ⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa luettuna yhdessä 7 artiklan 2 kohdan kanssa on rikottu, koska kyseinen yhteisön tavaramerkki on erottamiskykyinen, ja lisäksi asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 ja 76 artiklaa on rikottu, koska valituslautakunta ei ole arvioinut kantajan laajaa selvitystä tosiseikoista ja oikeudellisista seikoista.

(¹) Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009. L 78, s. 1).

Kanne 21.1.2011 — Cathay Pacific Airways v. komissio

(Asia T-38/11)

(2011/C 72/50)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Cathay Pacific Airways Ltd (edustajat: D. Vaughan, QC, barrister R. Kreisberger, asianajaja B. Bär-Bouysyère ja solicitor M. Rees)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- komission päätöksen 2 artikla on kumottava kantajaa koskevilta osin
- komission päätöksen 3 artikla on kumottava kantajaa koskevilta osin
- komission päätöksen 5 artikla on kumottava siltä osin kuin siinä määrätään Cathay Pacificille 57 120 000 euron suuruisen sakko tai vaihtoehtoisesti on alennettava sakon määrää
- komissio on veloitettava korvaamaan kantajalle tästä kanteesta aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii 9.11.2010 asiassa COMP/39.258 — Lentorahti tehdyn komission päätöksen K(2010) 7694 lopullinen kumoamista siltä osin kuin komissio totesi kantajan syyllistyneen SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkomiseen koordinoimalla erinäisiä lentorahtipalveluista perittävään hintaan liittyviä hintatekijöitä (i) polttoainelisien, (ii) turvallisuuslisien ja (iii) lisiä koskevien provisioiden maksamisesta kieltäytymisen osalta niihin reitteihin liittyen, joita liikennöidään (i) Euroopan talousalueella sijaitsevien lentokenttien ja Euroopan talousalueen ulkopuolella sijaitsevien lentokenttien välillä ja (ii) ETA-sopimuksen allekirjoittajavaltioissa sijaitsevien lentokenttien välillä mutta ei jäsenvaltioiden ja kolmansien valtioiden lentokenttien välillä. Vaihtoehtoisesti kantaja vaatii sille määrätyn sakon kumoamista tai sen määrän olennaista alentamista.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kahdeksaan kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäisessä kanneperusteessaan kantaja väittää, että komissio teki oikeudellisen virheen ja ilmeisen arviointivirheen, kun se katsoi, että kantaja osallistui yhtenä kokonaisuutena pidettävään, jatkettuun ja maailmanlaajuiseen kilpailusääntöjen rikkomiseen. Valtaosa päätöksessä mainituista tapahtumista, joihin kantajaa vastaan vedotaan

- eivät merkitse kilpailusääntöjen rikkomista, koska ne liittyvät julkisesti saatavilla olevien tietojen vaihtamiseen
- muodostavat osan määrättyä yhteistä sääntely- ja hyväksyntämenettelyä tai

- tapahtuivat rikkomisajanjakson ulkopuolella taikka eivät kuulu komission toimivallan alaan.

Lisäksi komissio ei ole osoittanut, että päätöksessä mainittu kantajan toiminta osoittaisi tämän olleen osallisena missään yhteisessä suunnitelmassa tai tavoitelleen yhteistä päämäärää.

- 2) Toisessa kanneperusteessaan kantaja esittää, että komissio teki oikeudellisen virheen ja ilmeisen arviointivirheen todetessaan, ettei kantajan edellytetty osallistuvan yhteiseen hakemismenettelyyn hakiessaan Kiinan kansantasavallan Hongkongin erityishallintoalueen siviili-ilmailuosastolta hyväksyntää tietyille lisille. Kuten Hongkongin siviili-ilmailuosaston Euroopan komission puheenjohtajalle 3.9.2009 osoittamasta kirjeestä käy ilmi, lentoliikenteenharjoittajien edellytettiin sopivan yhteisten hakemusten yksityiskohdista, mukaan lukien sen lisän määrästä, jolle hyväksyntää haetaan, ja niiden piti veloitaa siviili-ilmailuosaston vahvistamat lisät.
- 3) Kolmannen kanneperusteen mukaan komissio teki oikeudellisen virheen todetessaan, että kantaja ei puolustella menettelyään Hongkongissa (sekä Intiassa, Sri Lankassa, Japanissa, Filippiineillä ja Singaporessa) vetoamalla valtion painostukseen ja että toteamusta, jonka mukaan kantajan menettely merkitsi SEUT 101 artiklan rikkomista, rasittaa ilmeinen virhe.
- 4) Neljännessä kanneperusteessa kantaja väittää, että komissio teki ilmeisen oikeudellisen virheen todetessaan, että kilpailusääntöjä oli rikottu, sillä tämä merkitsi välitöntä puuttumista Hongkongin kansalliseen hallintoon, mikä näin ollen
 - merkitsi kansainväliseen oikeuteen kuuluvan kansainvälisen puuttumattomuuden periaatteen tai kansainvälisen kohteliaisuuden periaatteen loukkaamista ja
 - johti välittömään toimivaltaristiriitaan, millä loukataan oikeusvarmuuden periaatetta.
- 5) Viidennessä kanneperusteessaan kantaja väittää, että komissio teki oikeudellisen virheen Hongkongin sääntelyjärjestelmän kohtelun osalta verrattuna Dubain vastaavan järjestelmän kohteluun. Kantajan mukaan komission olisi pitänyt katsoa, etteivät Cathay Pacific ja Hongkong kuulu rikkomisen alaan samankaltaisilla perusteilla kuin se sulki Dubain pois rikkomisen alasta.
- 6) Kuudennessa kanneperusteessaan kantaja väittää, että komissio teki oikeudellisen virheen todetessaan, että kantajan Hongkongissa ja muissa sääntelyn kohteena olevissa kolmansissa maissa harjoittaman toiminnan tarkoituksena oli kilpailun estäminen, rajoittaminen tai vääristäminen EU:n tai Euroopan talousalueen alueella. Kantaja katsoo lisäksi, ettei komissio väittänyt, että kyseisellä kilpailusääntöjen rikomisella olisi ollut kilpailua rajoittavia vaikutuksia.

- 7) Seitsemännessä kanneperusteessaan, joka liittyy Hongkongista ja muista kolmansista maista Euroopan talousalueen alueelle lennettäviin lentoihin, kantaja väittää, ettei komissiolla ollut toimivaltaa todeta SEUT 101 artiklan rikkomista ja määrätä sakkoja, koska tällä ei ollut vaikutusta kilpailuun EU:n alueella tai jäsenvaltioiden välillä.
- 8) Kahdeksannessa kanneperusteessaan kantaja väittää, että vaikka väitettyä kilpailusääntöjen rikkomista ei kantajaa koskeville osin kumottaisikaan, sille määrätty sakko on joka tapauksessa kumottava tai sen määrää on alennettava. Kantajan mukaan komission huomioon ottama myyntiarvo oli kohtuuttoman suuri eikä komissio ollut ottanut huomioon kantajan yksittäistä osallisuusastetta. Kantaja kehottaa yleistä tuomioistuinta käyttämään sille SEUT 261 artiklan mukaan kuuluvaa rajoittamatonta harkintavaltaa nimellisen sakon määrittämiseksi tai sakon määrän alentamiseksi olennaisesti.

**Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 10.1.2011 —
Labate v. komissio**

(Asia T-389/09) ⁽¹⁾

(2011/C 72/51)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ensimmäisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 312, 19.12.2009.

**Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 12.1.2011 —
Maximuscle/SMHV v. Foreign Supplement Trademark
(GAKIC)**

(Asia T-198/10) ⁽¹⁾

(2011/C 72/52)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Viidennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 179, 3.7.2010.

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Virkamiestuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 20.1.2011 — Strack v. komissio

(Asia F-121/07) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamiehet — Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Unionin yleisen tuomioistuimen toimivalta — Tutkittavaksi ottaminen — Kantajalle vastainen toimi)

(2011/C 72/53)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Guido Strack (Köln, Saksa) (edustaja: asianajaja H. Tettenborn)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Currall ja B. Eggers, avustajanaan asianajaja B. Wägenbaur)

Oikeudenkäynnin kohde

Henkilöstö — Useamman komission päätöksen kumoaminen; näillä päätöksillä evätään välitön ja täydellinen oikeus tutustua kantajaa koskeviin eri asiakirjoihin — Vahingonkorvausvaatimus.

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 315, 22.12.2007, s. 50.

Virkamiestuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 20.1.2011 — Strack v. komissio

(Asia F-132/07) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamiehet — Henkilöstösääntöjen 17, 17 a ja 19 artikla — Asiakirjojen sisällön ilmaisemista koskeva lupa — Tekstin julkaisemista koskeva lupa — Lupa, joka koskee toteamusten käyttämistä kansallisissa tuomioistuimissa — Tutkittavaksi ottaminen)

(2011/C 72/54)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Guido Strack (Köln, Saksa) (edustaja: H. Tettenborn)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Currall ja B. Eggers, avustajanaan asianajaja B. Wägenbaur)

Oikeudenkäynnin kohde

Henkilöstö — Useiden sellaisten komission päätösten kumoaminen, joilla hylätään kantajan pyyntö, joka yhtäältä koskee lupaa julkaista tietyt asiakirjat ja toisaalta lupaa tehdä kantelu (entisistä) komissaareista ja komission toimihenkilöistä — Vahingonkorvausvaatimus.

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Strack veloitetaan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 107, 26.4.2008, s. 44.

Kanne 22.10.2010 — Gross ym. v. unionin tuomioistuin

(Asia F-106/10)

(2011/C 72/55)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Ivo Gross (Luxemburg, Luxemburg) ym. (edustaja: asianajaja J. Kayser)

Vastaaja: Euroopan unionin tuomioistuin

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Virkamiestuomioistuimen on kumottava päätökset, jotka ilmevät kantajien palkkalaskelmien korjauslaskelmista vuoden 2009 heinäkuusta joulukuuhun ja palkkalaskelmista 1.1.2010 alkaen, siltä osin kuin kyse on virkamiesten ja muun henkilöstön palkkojen vuosittaisesta mukauttamisesta 23.12.2009 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1296/2009 perusteella

Vaatimukset

- Nimittävän viranomaisen kantajien palkkojen mukauttamisesta tekemät päätökset, sellaisina kuin ne ilmenevät 2010 toimitetusta joulukuun 2009 palkan taannehtivaa muutosta koskevasta mukautuslaskelmasta, palkkalaskelmista 1/2010, 2/2010, 3/2010, 4/2010, 5/2010, 6/2010, 7/2010, 8/2010, 9/2010 ja kaikista tämän jälkeen laadituista palkkalaskelmista aina siihen saakka, kunnes esillä olevassa asiassa annetaan lopullinen tuomio, siltä osin kuin näissä laskelmissa sovelletaan lainvastaisesti palkan mukautukseen 1,85 prosenttia 3,7 prosentin mukautuksen sijasta

— unionin tuomioistuin on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 2.11.2010 — AT v. EACEA

(Asia F-113/10)

(2011/C 72/56)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: AT (edustajat: asianajajat S. Rodrigues, A. Blot ja C. Bernard-Glanz)

Vastaaja: koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanovirasto

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Ensinnäkin vaatimus kumota kantajan urakehitystä koskeva kertomus ajalta 1.6.2008–31.12.2008, toiseksi vaatimus kumota työsopimuksen tekoon valtuutetun viranomaisen (AHCC) päätös irtisanoa etuajassa kantajan määräaikainen työsopimus ja kolmanneksi vaatimukset kärsityn vahingon korvaamisesta

Vaatimukset

— AHCC:n 29.10.2009 tekemällä päätöksellä vahvistama kantajan urakehitystä koskeva kertomus on kumottava

— AHCC:n 12.2.2010 tekemä päätös irtisanoa kantajan palvelussuhdesopimus on kumottava tarvittavilta osin

— AHCC:n päätös, jolla se hylkäsi kantajan vuoden 2008 urakehitystä koskevasta kertomuksestaan ja edellä mainitusta irtisanomispäätöksestä tekemän valituksen, on kumottava; toimeenpanovirasto on velvoitettava suorittamaan korvauksena ammatillisesta ja taloudellisesta vahingosta määrä, joka vastaa vähintään kantajan palkkaa (kaikkine muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen mukaisine etuineen) alkaen hänen tehtäviensä päättymisestä 12.2.2010 siihen saakka, kunnes hänen otetaan takaisin viraston palvelukseen irtisanomispäätöksen kumoamisen johdosta, korotettuna laillisella viivästyskorolla tuomion antopäivästä lähtien

— toimeenpanovirasto on velvoitettava suorittamaan alustavasti kohtuulliseksi arvioitu 10 000 euron määrä korvauksena fyysisestä vahingosta, korotettuna laillisella viivästyskorolla tuomion antopäivästä lähtien

— toimeenpanovirasto on velvoitettava suorittamaan alustavasti kohtuulliseksi arvioitu 50 000 euron määrä korvauksena aineettomasta vahingosta, korotettuna laillisella viivästyskorolla tuomion antopäivästä lähtien

— joka tapauksessa toimeenpanovirasto on velvoitettava suorittamaan alustavasti kohtuulliseksi arvioitu 10 000 euron määrä korvauksena vahingosta, jota on aiheutunut siitä syystä, että kohtuullinen määräaika vuoden 2008 urakehitystä koskevan kertomuksen laatimiseksi on ylitetty, korotettuna laillisella viivästyskorolla tuomion antopäivästä lähtien

— EACEA on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 15.11.2010 — AR v. komissio

(Asia F-120/10)

(2011/C 72/57)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: AR (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat S. Rodriguez, C. Bernard-Glanz ja A. Blot)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Kumoamisvaatimus EPSO:n päätöksestä, jolla kantajalta evättiin oikeus osallistua Bulgarian tai Romanian kansalaisten palvelukseen ottamiseksi hallintovirkamiehiksi järjestettyyn sisäiseen valintamenettelyyn COM/INT/EU2/10/AD5 hänen tultuaan hylätyksi valintakokeissa, sekä valituksen johdosta tehdystä päätöksestä, jolla kantaja oikeutettiin suorittamaan edellä mainitut valintakokeet uudelleen.

Vaatimukset

— Euroopan henkilöstövalintatoimiston (EPSO) 31.3.2010 tekemä päätös, jolla kantajalta evättiin oikeus osallistua sisäiseen kilpailuun COM/INT/EU2/10/AD5, on kumottava, jotta kantaja voi osallistua kokeisiin

— nimittävän viranomaisen 3.8.2010 tekemä päätös on kumottava siltä osin kuin päätöksessä ei ole hyväksytty kantajan valitusta kokonaisuudessaan

- komissiolta on tarvittaessa asian selvittämistä koskevin toimin tai prosessinjohtotoimin pyydettyä käytettäväksi luettelo Brysselissä 5.3.2010 kello 13.00 järjestettyjen kokeiden kysymyksistä ja vastauksista
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 15.12.2010 — Bömcke v. EIP**(Asia F-127/10)**

(2011/C 72/58)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: Eberhard Bömcke (Athus, Belgia) (edustaja: asianajaja D. Lagasse)

Vastaaja: Euroopan investointipankki

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Vaatus EIP:n henkilöstön edustajan valinnan, josta EIP:n vaalilautakunta on ilmoittanut 8.12.2010, kumoamisesta.

Vaatimukset

- EIP:n henkilöstön edustajan valinta, josta EIP:n vaalilautakunta on ilmoittanut 8.12.2010 sekä EIP vaalilautakunnan 10.12.2010 tekemä päätös, jolla hylättiin kantajan EIP:n henkilöstön edustajia koskevan sopimuksen liitteessä IV olevan 17 artiklan mukainen, 9.12.2010 tekemä oikaisuvaatimus, on kumottava
- EIP on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 6.1.2011 — Soukup v. komissio**(Asia F-1/11)**

(2011/C 72/59)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: Zdenek Soukup (Luxemburg, Luxemburg) (edustajat: asianajajat E. Boigelot ja S. Woog)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Kumoamisvaatimus, joka koskee avoimen kilpailun EPSO/AD/144/09 valintalautakunnan päätöstä olla kirjaamatta kantajaa varallaololuetteloon ja päätöstä kirjata toinen hakija tähän luetteloon, sekä aineetonta ja aineellista vahinkoa koskeva korvausvaatimus.

Vaatimukset

- On kumottava avoimen kilpailun EPSO/AD/144/09 lautakunnan 27.4.2010 tekemä päätös, joka tehtiin kantajan suullisen kokeen uudelleentarkastelun jälkeen ja jossa vahvistetaan kantajan tulokset eli pienintä vaadittua pistemäärää alhaisempi pistemäärä ja näin ollen päätös olla kirjaamatta kantajaa varallaololuetteloon
- on kumottava avoimen kilpailun EPSO/AD/144/09 lautakunnan päätös hyväksyä toinen hakija kirjallisiin ja suullisiin kokeisiin ja tämän jälkeen kirjata tämä mainitun kilpailun varallaololuetteloon
- on kumottava kaikki toimet, joihin lautakunta on ryhtynyt siitä lähtien, kun esiin tuodut säännönvastaaisuudet ovat tapahtuneet
- vastaaja on veloitettava maksamaan kantajalle korvausta tälle aiheutuneesta aineettomasta ja aineellisesta sekä hänen uralleen aiheutuneesta vahingosta 25 000 euroa, sillä varauksella, että oikeudenkäynnin aikana tätä summaa suurennetaan tai pienennetään, 7 prosentin suuruisine vuotuisine korkoineen, jotka lasketaan 28.6.2010 eli valituksen tekemispäivästä lähtien
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 7.1.2011 — Descamps v. komissio**(Asia F-2/11)**

(2011/C 72/60)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: Eric Descamps (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat L. Levi ja A. Blot)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Vaatus sen päätöksen kumoamisesta, jolla kantaja on irtisannottu koeajan päätyttyä sekä tästä päätöksestä kantajalle aiheutuneita vahinkoja koskeva korvausvaatimus.

Vaatimukset

- On kumottava Euroopan komission henkilöstöhallinnon ja turvallisuustoiminnan pääosaston, HR.B henkilöstöhallinnon ydinprosessit 1: Ura-asiat, johtajan nimittävänä viranomaisena 1.3.2010 tekemä päätös kantajan irtisanomisesta 31.3.2010 alkaen
- on kumottava tarvittavilta osin 24.9.2010 tehty päätös, jolla oikaisuvaatimus on hylätty
- kantaja on otettava takaisin työtehtäviinsä vakinaisena virkamiehenä 1.4.2010 alkaen ja hänelle on maksettava palkka, joka hänelle olisi tullut maksaa vakinaisena virkamiehenä

kyseisestä päivästä alkaen mukaan lukien johdannaiset oikeudet (myös eläkeoikeudet), ja jonka suuruudeksi kantaja arvioi alustavasti ja oikeuden ja kohtuuden mukaan 39 600 euroa

- vastaaja on velvoitettava maksamaan henkisestä kärsimyksestä määrä, joksi alustavasti ja oikeuden ja kohtuuden mukaan on vahvistettava 10 000 euroa
 - vastaaja on velvoitettava maksamaan viivästyskorkoa maksettavasta summasta
 - Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
-

OIKAISUJA**Oikaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistu tiedonanto asiassa T-507/10**

(Euroopan unionin virallinen lehti C 13, 15. tammikuuta 2011, s. 28)

(2011/C 72/03)

EUVL:ssä asiassa T-507/10, Uspaskich v. parlamentti, julkaistu tiedonanto kuuluu seuraavasti:

Kanne 28.10.2010 — Viktor Uspaskich v. Euroopan parlamentti

(Asia T-507/10)

(2011/C 13/55)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Asianosaiset

Kantaja: Viktor Uspaskich (Kėdainiai, Liettua) (edustaja: asianajaja Vytautas Sviderskis)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

- Euroopan parlamentin 7.9.2010 tekemä päätös Nro P7_TA(2010)0296 Viktor Uspaskichin koskemattomuuden pidättämisestä on kumottava
- Vastaaja on veloitettava korvaamaan aiheutettu aineeton vahinko 10 000 eurolla
- Euroopan parlamentti on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja esittää kanteensa tueksi neljä kanneperustetta.

Ensiksi kantaja väittää, että vastaaja on loukannut hänen puolustautumisoikeuksiaan ja hyvän hallintotavan periaatetta menettelyssä 2009/2147 (IMM). Euroopan parlamentti kieltäytyi kuulemasta kantajaa tämän koskemattomuuden pidättämistä koskeneen menettelyn aikana sekä laki-asiain komiteassa että täysistunnossa. Se ei ottanut kantaa suurimpaan osaan kantajan väitteistä eikä vastannut yhteenkään niistä.

Toiseksi Euroopan parlamentin riidanalaisen päätöksen oikeudellinen perusta on väärä, ja se rikkoi Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 9 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohtaa, koska se käytti perustana selvästi väärää tulkintaa Liettuan perustuslain 62 §:n ensimmäisestä ja toisesta momentista. Kantaja viittaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-42/06, Gollnisch vastaan parlamentti, 19.3.2010 antamaan tuomioon, jossa tämä tuomioistuin katsoi, että parlamentti oli syyllistynyt samanlaiseen rikkomiseen.

Kolmanneksi vastaaja ei noudattanut *fumus persecutionis* -periaatetta, ja se teki ilmeisen arviointivirheen sitä tutkiessaan. Vastaaja jätti täysin huomiotta *fumus persecutionis* -periaatetta koskevan aikaisemman päätöksenä. Euroopan parlamentti ei myöskään ottanut huomioon sitä seikkaa, että syytteen nostamisajankohtana poliittinen johtaja ei ollut vastuussa hallintoon liittyvistä rikkomisista ja että esitutkinta-aineisto on julkaistu.

Neljänneksi vastaaja loukkasi kantajan Euroopan parlamentin työjärjestyksen 6 artiklan 3 kohtaan perustuvaa oikeutta esittää koskemattomuuden puolustamista koskeva pyyntö. Se kieltäytyi tutkimasta kantajan pyyntöä saada puolustaa koskemattomuuttaan sillä perusteella, että toimenpide, jolla kantajaa vaaditaan maksamaan 436 000 euron suuruinen takuumaksu, on suhteeton sen mahdollisen sakon määrään nähden, joka hänelle voidaan tuomita siitä rikkomisesta, josta häntä syytetään.

TILAUSHINNAT 2011 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>



Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI